

Tampen Kraft fra land

Melding om nettanlegg med forslag til utredningsprogram

Oppsummering av høringsuttalelser med tilsva

Juni 2025

Innholdsfortegnelse

1	Innledning.....	3
2	Generelle merknader	5
2.1	Tilknytningspunkt til nettet	5
2.2	Elektrifisering av Tampen-området	7
2.3	Fjerning av utrangert kabel.....	8
3	Nasjonale myndigheter og statlige foretak	9
3.1	Fiskeridirektoratet.....	9
3.2	Kystverket.....	10
3.3	Mattilsynet	11
3.4	Miljødirektoratet.....	12
3.5	Statnett	13
4	Regionale og lokale myndigheter.....	14
4.1	Statsforvaltaren i Vestland	14
4.2	Vestland fylkeskommune	14
4.3	Region Fjordane (Fjordane IPR)	15
4.4	Bremanger kommune	16
4.5	Kinn kommune	17
5	Selskap, lag og interesseorganisasjoner	18
5.1	Renantis Norway AS	18
5.2	SFE Produksjon AS.....	18
5.3	Fiskebåt	19
5.4	Sør-Norges Fiskarlag	20
5.5	Pelagisk forening.....	21
5.6	Bellona	21
5.7	Motvind Norge	22
5.8	Raudt Vestland.....	23
6	Privatpersoner.....	24
6.1	Grunneiere Bortnen.....	24
6.2	Grunneiere Nesbø, fellesuttale (Gnr/bnr 35/8, 35/9, 35/10, 35/11, 35/41, 35/42, 36/5 og Nesbø Dyrstad Grendalag, Org.nr. 925 226 300)	26
6.3	Grunneiere Ålfoten - Myklebust Grunneierlag DA	27
6.4	Bjørn Dyregrov Haukeland og Silje Kristin Furesund Dyrstad (Gnr/bnr 36/2)	29
6.5	Eli Karin Rise (Gnr/Bnr 76/8).....	29
6.6	Elisabet Veland (Gnr/bnr 35/13).....	30
6.7	Øyvind Heimtun.....	31

1 Innledning

På vegne av rettighetshaverne i Snorre Unit (Equinor Energy AS, Petoro AS, Vår Energi ASA, INPEX Idemitsu Norge AS og Wintershall Dea Norge AS), sendte Equinor Energy AS som operatør inn melding om elektrifisering av en eller flere plattformer i Tampen-området til NVE i november 2023. NVE kunngjorde høring av meldingen etter energiloven og havenergiloven, med tilhørende forslag til program for konsekvensutredning (KU), 29. januar 2025 med høringsfrist 28. mars 2025. Det ble i forbindelse med høringen avholdt folkemøte i Svelgen 24. februar 2025.

Om lag 40 myndigheter, foretak og organisasjoner fikk tilsendt høringsbrevet om meldingen fra NVE, og i tillegg ble det sendt til om lag 70 mulig berørte grunneiere. Meldingen er også publisert på NVEs nettside: [Konsesjonssak - NVE](#) (saknummer 202317079). Det er mottatt 27 høringsuttalelser, herunder 4 med utsatt høringsfrist til 11. april 2025.

Tabell 1-1: Oversikt over høringsparter som har gitt uttalelse

Høringsinstans	
Nasjonale myndigheter og statlige foretak	Interesseorganisasjoner/lag/selskap
Fiskeridirektoratet	Renantis Norway AS
Kystverket	Sogn og Fjordane Energi (SFE)
Mattilsynet	Fiskebåt
Miljødirektoratet	Sør-Norges Fiskarlag
Statnett	Pelagisk forening
	Bellona
	Motvind Norge
	Raudt Vestland
Regionale/lokale myndigheter	Privatpersoner
Bremanger kommune	Grunneiere Bortnen (fellesuttale)
Kinn kommune	Grunneiere Nesbø (fellesuttale)
Vestland fylkeskommune	Grunneiere Ålfoten (fellesuttale)
Statsforvalteren i Vestland	Bjørn Dyregrov Haukeland
Region Fjordane	Eli Karin Rise
	Elisabet Veland
	Jan Edvin Aspenes
	Sissel Breivold Roland
	Øyvind Heimtun

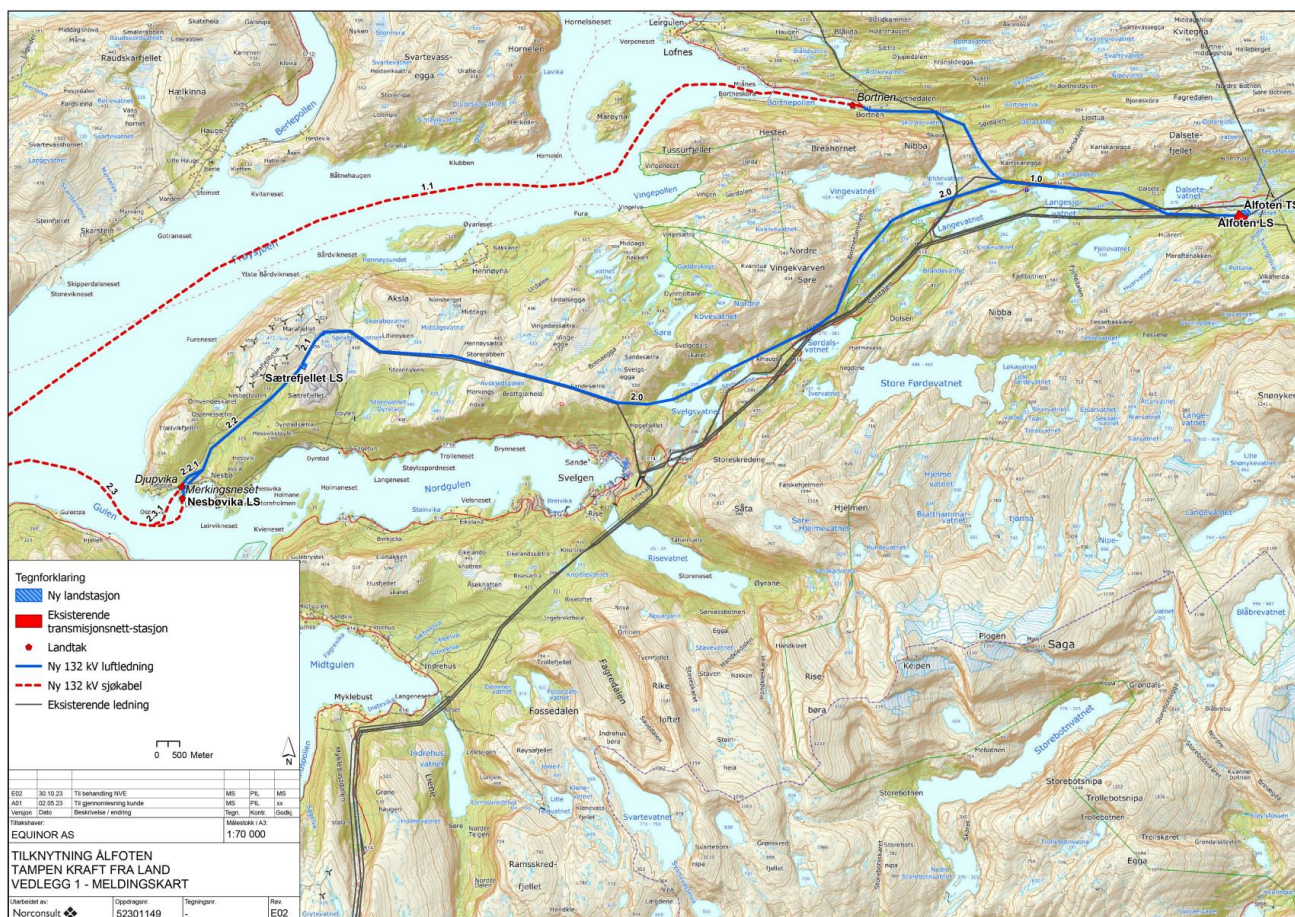
Trasealternativer omfattet av melding som har vært på høring, jamfør Figur 1-1

- Alternativ 1: Tilknytning til Ålfoten trafo (420 kV), landfall i Bortnen med sjøkabel til Tampen
- Alternativ 2.1: Tilknytning til Ålfoten trafo (420 kV), landfall Merkingneset/Djupvika med sjøkabel til Tampen
- Alternativ 2.2: Tilknytning til Hennøy trafo (132 kV), landfall Merkingneset/Djupvika med sjøkabel til Tampen

Parallelt med konsekvensutredningsprosessen etter energiloven og havenergiloven, vil Equinor også gjennomføre konsekvensutredning for Plan for utbygging og drift (PUD) og Plan for anlegg og drift (PAD) etter petroleumsloven. Program for KU etter petroleumsloven er planlagt sendt på høring i løpet av 2025.

I tilsva til høringsuttalelser er uttrykkene «tas til orientering» og «tas til etterretning» benyttet og skal forstås på følgende måte:

- «Tas til etterretning» er benyttet om mottatte kommentarer og innspill som tiltakshaver tar til følge eller forsøke å ta hensyn til i videre oppfølging av prosjektet, herunder i arbeidet med konsekvensutredningen.
- «Tas til orientering» er benyttet om mottatte synspunkt og kommentarer som tiltakshaver merker seg, og som er vurdert å ikke kreve et tilsva eller en konkret oppfølging fra tiltakshaver.

Figur 1-1: Meldingskart med ulike alternativer for Tampen kraft fra land (november 2023).

2 Generelle merknader

Enkelte tema tas med noe variasjon opp av flere høringsinstanser. Equinor har valgt å håndtere disse temaene innledningsvis i dette kapittelet.

2.1 Tilknytningspunkt til nettet

Equinor søkte i desember 2022 Statnett om reservasjon av nettkapasitet i transmisjonsnettet i Ålfoten for 350 MW. Søknaden ble oppdatert med et redusert effektbehov på 180 MW i september 2023. I meldingen om nettanlegg av november 2023, er alternativ 1 med tilknytning til Ålfoten transformatorstasjon og landfall i Bortnen oppgitt som Equinors foretrukne løsning for nettilknytning av kraft fra land til Tampen. Statnett gav Equinor i mars 2025 tilsagn om reservasjon av kapasitet for uttak av 180 MW fra Ålfoten transformatorstasjon med vilkår.

Som alternativ til tilknytning i Ålfoten, har Equinor også meldt en løsning med landfall ved Merkingsneset/Djupvika, og to alternative løsninger på land herfra. Alternativ 2.1 innebærer at Equinor etablerer ny luftledning fra Sætreffjellet til Ålfoten. Alternativ 2.2 er tilknytning til nytt koblingsanlegg ved vindparken på Hennøy, med en kort luftledning ned til et landtak ved Merkingsneset/Djupvika og Sætreffjellet som mulig lokasjon for Equinors nye transformatorstasjon.

Høringsinnspillene som har kommet til meldingen viser at det er potensielt mye konflikt med både naturverdier og lokalmiljø i alternativ 1 og alternativ 2.1. Begge alternativene innebærer også relativt store inngrep på land sammenlignet med alternativ 2.2. Nylige endringer i prosjektet har gjort at det er mulig å redusere kraftbehovet til uttak av 90 MW fra nettet. Tiltakshaver har dialog med både Statnett og Linja. Foreløpige og uforpliktende vurderinger fra Linja åpner opp for at det kan være kapasitet og mulighet for tilknytning til Hennøy transformatorstasjon med forsyning via eksisterende linje fra Svelgen transformatorstasjon. Det er imidlertid behov for ytterligere vurderinger for å klargjøre kapasitet og eventuelle nødvendige tiltak i nettet til Hennøy før det kan bekreftes at det er kapasitet i nettet for slik tilknytning og uttak. Statnett må også vurdere transformorkapasitet mellom transmisjonsnettet i Ålfoten og Linjas regionalnett, og vurdere behov for eventuelle vilkår eller tiltak.

På denne bakgrunn velger Equinor å legge bort alternativ 1 og alternativ 2.1 med tilknytning til Ålfoten transformatorstasjon, og jobber videre med alternativ 2.2 tilknytning til Hennøy transformatorstasjon og landfall ved Merkingsneset/Djupvika som løsning for nettanlegget. Dette vil løse flere av utfordringer som er vist til i høringsinnspillene, og at dette alternativet også vil være å foretrekke fremfor de alternative traseene som er spilt inn gjennom høringen som alternativer til alternativ 1 og 2.1.

I høringen av meldingen har det kommet flere andre forslag til alternative tilknytningspunkt til Ålfoten. Forslagene er omtalt under med Equinors vurdering av foreslått tilknytningspunkt.

Hennøy transformatorstasjon

Myklebust grunneierlag har bedt om at det utredes et alternativ med bruk av eksisterende 132 kV linje fra Ålfoten til Svelgen, og videre til Hennøy med tilknytning til Hennøy transformatorstasjon. Grunneierlaget har bedt om innsyn i kapasitetsvurderinger fra både netteier Linja og Equinor, men disse har nektet innsyn, og NVE blir bedt om å bidra til at aktørene gir innsyn i disse vurderingene. Grunneierlaget uttaler at de har opplysninger fra andre kilder som tilsier at det er behov for bare mindre modifikasjoner for at eksisterende linjenett via Svelgen trafo kan benyttes.

Equinor viser til at dette forslaget tilsvarer meldt alternativ 2.2, og at dette er et alternativ Equinor vil utrede videre. Når det gjelder kommentar som gjelder innsyn i kapasitetsvurderinger, har Equinor etter dialog med Linja og med henvisning til kraftberedskapsforskriften § 6-2, avvist forespørselen om å gi innsyn i Linjas vurderinger da dette er vurdert å være kraftsensitiv informasjon.

Grov transformatorstasjon

Flere høringsinstanser har pekt på at Statnett bør etablere ny transformatorstasjon i Grov, og at Equinor bør velge Grov som tilknytningspunkt. Ny 420 kV stasjon i Grov vil legge til rette for industriell utvikling i regionen, og være et bedre og mer egnet tilknytningspunkt for kraftforsyning fra nettet enn Ålfoten transformatorstasjon. Det argumenteres bl.a. med at tilknytning til Grov vil medføre mindre inngrep i verdifulle naturområder og mindre ulemper for lokale innbyggere.

Grov stasjon er et knutepunkt i regionalnettet, og forsynes via flere kraftlinjer, men bare på 132 kV spenningsnivå. I forbindelse med prosjektet Snorre Expansion Project (SEP) i 2017, ble elektrifisering av Snorre A og Snorre B med tilknytning til Grov transformatorstasjon vurdert med to ulike alternativer. I konsekvensutredningen for SEP heter det bl.a. på side 124: «Eksisterende transformatorstasjon på Grov er imidlertid tilknyttet det eksisterende 132 kV nettet og ikke den nye 420 kV linjen. Det må følgelig etableres en ny forbindelse til 420 kV linjen på Grov for Snorre transformator- og omformerstasjon.» Elektrifisering med tilknytning til Grov ble vurdert som klart bedriftsøkonomisk og samfunnsøkonomisk ulønnsomt, og ble følgelig forlatt som løsning for kraftforsyning til Snorre i 2017.

Det er i dag for liten kapasitet i Grov stasjon og i deler av linjenettet til å kunne forsyne ny forbindelse til Tampen.

Regionalnetteier Linja og Statnett ser på muligheter for å etablere ny 420 kV transformatorstasjon i Grov, men har foreløpig ingen konkrete planer om å søke konsesjon og realisere en slik ny stasjon. I Statnetts områdeplan Sogn til Sunnmøre (mai 2025) skriver Statnett følgende om Grov stasjon: «Grov transformatorstasjon kan være et aktuelt tiltak for å legge til rette for økt forbruksvekst rundt Nordfjord. For å slå fast om Grov stasjon er et riktig ledd i den regionale nettutviklingen i området, må vi sammen med Linja og BKK vurdere om det er samfunnsøkonomisk rasjonelt sammenlignet med alternative nettløsninger, gitt forbruksvekst og produksjonsplaner regionalt.» Forutsatt tilstrekkelig kraftetterspørsel og at tiltaket er samfunnsmessig rasjonelt, antyder Statnett at planlagt oppstart av prosjektet er 2030-2035. Fra oppstart av prosjekt til nytt anlegg er i drift antas det å ta minimum 5 år.

Tampen-området er planlagt elektrifisert med kraft fra land i 2030. For å oppnå planlagt reduksjon av CO₂-utslipp, er det nødvendig og ønskelig å opprettholde planlagt tidsplan. Gitt tilknytning til en eventuell ny transformatorstasjon i Grov, vil elektrifisering av Tampen følgelig ikke kunne bidra til at de nasjonale mål om reduserte CO₂-utslipp oppnås innen 2030. En eventuelt senere tilknytning og forsyning fra land enn 2030, vil medføre redusert potensiale for utslippsreduksjon på Tampen enn lagt til grunn da gjenværende produksjonstid over installasjonene basert på kraft fra land reduseres.

Venstre på Stortinget har i april 2025 fremmet et representantforslag om å sikre et framtidsretta energisystem og tilgang på strøm til ny verdiskaping i region Fjordane (Dokument 8:250 S (2024–2025)), der følgende er foreslått som et av to forslag til vedtak: «2. Stortinget ber regjeringa legge fram ei sak om å legge til rette for ei koordinert og samfunnsmessig samla best mulig løysing for påkobling til straumnettet i samband med elektrifiseringa av Tampen, ved at dette blir sett i samband med eksisterande planar om utbygging av ny transformatorstasjon på Grov.» I energi- og miljøkomiteens innstilling av 27. mai 2025 (Innst. 464 S (2024-2025) [Innst. 464 S \(2024-2025\) - stortinget.no](#)) tilrår komiteens flertall (Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti) at forslaget ikke vedtas. Representantforslaget er berammet for Stortingets plenumsbehandling 13. juni.

Lutelandet transformatorstasjon

Myklebust grunneierlag har bedt om at det utredes et alternativ med tilknytning til Lutelandet vindpark og eksisterende 132 kV nett utredes. Lutelandet er ei øy som ligger i Fjaler kommune. I Statnetts områdeplan for Sogn til Sunnmøre (2023) vises det til at Linja og BKK har gjort flere oppgraderinger i regionalnettet i nyere tid, og at BKK i forbindelse med utbyggingen av Lutelandet vindkraftverk spenningsoppgraderte deler av regionalnettet fra 66 til 132 kV fra Moskog via Sande og ut til Lutelandet.

Med utgangspunkt i innledende dialog med Statnett har Equinor vurdert alternativer for kabeltrase landfall og tilknytningspunkt med utgangspunkt i Ålfoten som transmisjonsnettpunkt, Lutelandet har derfor ikke vært del av Equinors innledende kartlegging og gjennomførte utredninger av konsekvenser av tiltaket.

Basert på uforpliktende vurderinger, med stor usikkerhet, fra BKK vil tilknytning til Lutelandet kunne være mulig gitt lokale tiltak i stasjon og på eksisterende 132 kV kraftledning til Moskog. Tilknytning til Lutelandet innebærer imidlertid at uttak refereres til Statnetts transmisjonsnett i Moskog. Equinors reservasjon av nettkapasitet er referert uttak i Ålfoten. Videre utredning av Lutelandet forutsetter at reservasjon av nettkapasitet kan opprettholdes.

Lunden trafostasjon ved Øksenelvane kraftverk

Bremanger kommune og Myklebust grunneierlag har bedt om at det utredes et alternativ med tilknytning til Lunden transformatorstasjon ved Øksenelvane kraftverk. Myklebust grunneierlag har i tillegg påpekt at dette kan

kombineres med en kabel via Lefdal transformatorstasjon for samtidig å gi styrket strømtilførsel til et annet prosjekt som ligger i kø hos Statnett. Både kommunen og grunneierlaget peker på utløpet av Nordfjorden som et alternativ til Lunden for lokalisering av en omformerstasjon (60 Hz) for kraft til Tampen.

Et landfall i tilknytning til Øksenvane kraftverk og Lunden transformatorstasjon vil kreve en minst 30 km lengre sjøkabel enn landfall i Bortnen. Lengde på vekselstrømkabel er teknisk krevende også for meldt hovedalternativ til Bortnen. Ytterligere forlenging av kabel vil derfor bli krevende med hensyn til teknisk gjennomførbarhet, og vil også medføre en betydelig kostnadsøkning for prosjektet. IfEquinor mener derfor at dette ikke er et godt alternativ til landfall for prosjektet.

Rugsundøy

Myklebust grunneierlag har bedt om at det utredes et alternativ med bruk av eksisterende 132 kV linje Ålfoten-Rugsundøy (Ytre Ring), med etablering av landfall og landstasjon for Tampen ved Tangane, vest på Rugsundøy.

Equinor har ikke vurdert tilknytning på Rugsundøy som et alternativ, og det er derfor ikke avklart med Linja hvilke tiltak det vil være behov for i Linja sitt nett ved en slik løsning.

Det påpekes også at en etablering av landtak og transformatorstasjon på Rugsundøy kan innebære betydelige konflikter med hensyn til kulturminner og landskap. På den bebygde delen av øya, er det KULA-område og tett med kulturminner, samtidig som terrengforholdene medfører at det vil være nødvendig med nokså store inngrep for å få etablert en stasjon. På nordsiden av øya er terrengforholdene slik at bygging av adkomstvei og stasjon samlet sett vil medføre betydelige inngrep. Equinor mener derfor etter en samlet vurdering at dette ikke er et godt alternativ til landfall for prosjektet

Tilknytning/avgreining til Smørhamn

Bremanger kommune og flere grunneiere har bedt om at det utredes et alternativ der Smørhamn vurderes som lokasjon for Equinors nye transformatorstasjon. I Smørhamn har Bremanger kommune et regulert område (250 dekar) for industrielt formål som ligger i tilknytning til sjø. Forslaget innebærer at ordinært 132 kV nett blir bygd fram til Smørhamn, slik at dette også vil gagne lokalmiljø og annen næring.

Equinor har tidligere ikke vurdert tilknytning i Smørhamn. Linja har i dag 22 kV forsyning til Smørhamn som ligger sør på Bremangerlandet. Det er ikke 132 kV forsyning til Bremangerlandet, og en eventuell plassering av Equinors stasjon for Tampen i Smørhamn vil kreve at Linja etablerer 132 kV forsyning til området. Equinor er ikke kjent med at det foreligger planer om 132 kV forsyning til Smørhamn. For å etablere 132 kV forsyning til Smørhamn må det enten legges sjøkabel og/eller bygges luftledning med inngrep på land avhengig av Linjas valgte løsning for tilknytning til deres 132 kV nett. Etablering av nødvendige nettanlegg for 132 kV forsyning til Smørhamn vurderes å ha en ledetid som innebærer at tilknytning 2030 ikke er mulig. Etablering av ny 132 kV forbindelse til,- og tilknytning i Smørhamn vil derfor først føre til elektrifisering av Snorre og reduksjon av CO₂ utslipp flere år etter 2030, og vil ikke kunne bidra til å oppnå nasjonale mål om utslipps-reduksjoner innen 2030. Equinor finner at tilknytning til Smørhamn ikke er hensiktsmessig for å etablere en kraft fra land løsning til Snorre A, og vil ikke vurdere dette videre.

Oppsummering

Equinor takker for innspillene til nye alternative tilknytningspunkter, og tar innspillene til orientering. Som opplyst innledningsvis i kapittel 2.1 er Equinors foretrukne alternativ endret til meldt alternativ 2.2 tilknytning ved Hennøy. Equinor vil derfor i videre arbeid utrede alternativet med tilknytning på Hennøy, og vurderer at ingen av de andre foreslåtte tilknytningsløsningene vil gi bedre løsninger for kraft fra land til Tampen.

2.2 Elektrifisering av Tampen-området

Planene om utslippsreduksjoner gjennom elektrifisering av olje- og gassinstallasjoner fra land er et svar på samfunnets og de politiske myndigheters forventninger og vedtak gjennom en lang rekke år.

Installasjonene som planlegges elektrifisert er valgt ut gjennom en grundig prosess hvor blant annet teknologi, gjenværende levetid, sannsynlighet for nye funn og teknisk løsning, herunder forholdene på land, har blitt vurdert.

Elektrifisering er et viktig bidrag til å nå Norges og Europas klimamål. I tillegg vil de elektrifiserte installasjonene kunne tjene som lavkarbonknutepunkter for nye funn i sine områder. Slik kan den langsiktige verdiskapningen og konkurransekraften på norsk sokkel styrkes, og energileveranser med lavere utslipp til Europa opprettholdes.

Norge har sluttet seg til Paris-avtalen med mål om reduksjon av CO₂-utslipp for å begrense de menneskeskapte klimaendringene til under 2 °C, og helst begrenset til 1,5 °C, sammenlignet med før-industrielt nivå. I Lov om klimamål (Klimaloven), er det nasjonale målet om reduksjon av utslipp av klimagasser fastsatt i §3: «Målet skal være at klimagassutslippene i 2030 reduseres med minst 55% fra utslippsnivået i referanseåret 1990».

Energikommisjonen (NOU 2023: 3 Mer av alt - raskere) - peker på at elektrifisering er nødvendig for å nå norske klimamål. Dette er utslippskutt med global effekt, som også Klimautvalget 2050 (NOU 2023: 25 Omstilling til lavutslipp – veivalg for klimapolitikken mot 2050), støtter opp under. Miljødirektoratet peker på elektrifisering med kraft fra land som det viktigste klimatiltaket med størst potensial for utslippsreduksjoner i 2030, etter karbonfangst og -lagring på industrianlegg.

Selv om elektrifisering av installasjoner på sokkelen med kraft fra land vil medføre økt kraftforbruk, har alternative utslippsreducerende tiltak en høyere tiltakskostnad (kostnad per tonn CO₂ spart utslipp). Elektrifisering er det mest effektive tiltaket for å nå Stortingets mål om at olje- og gassnæringen i Norge skal redusere utslippene med 50 prosent innen 2030 sammenlignet med 2005 og ned mot null utslipp i 2050.

Tiltaket som er beskrevet i melding til NVE av november 2023, med elektrifisering av installasjonene Snorre A, Snorre B og Gullfaks C (og Gullfaks B da Gullfaks B og C allerede er koblet sammen gjennom eksisterende kraftkabel fra Gullfaks C) vil kunne medføre en reduksjon på i størrelsesorden 490.000 tonn CO₂ per år. Elektrifisering styrker driftsgrunnlaget og legger til rette for forlenget levetid for de involverte feltene.

Det er nylig gjort noen endringer i konseptet til prosjektet der man i det videre arbeidet vil fokusere på elektrifisering av Snorre A og Snorre B, og der Gullfaks C ikke lenger er en del av prosjektet. Som følge av dette vil elektrifisering av Snorre medføre et mindre omfattende kraftforbruk og en lavere utslippsreduksjon enn tidligere antatt. Dette vil belyses nærmere i konsekvensutredningen og konsesjonssøknaden.

2.3 Fjerning av utrangert kabel

Flere høringsparter har uttalt at kabel fra land til Tampen må fjernes og tas til land for disponering etter at kraftforsyning fra land opphører og kablen tas ut av drift.

Kraft fra land anlegget vil i tillegg til nødvendig konsesjon etter energilovgivningen også være omfattet av en godkjent plan for anlegg og drift (PAD) iht. petroleumsløvgivningen. Konsesjonen vil kunne inneholde vilkår knyttet til fjerning av kablen etter endt bruk. I henhold til Petroleumsløvens bestemmelser skal det senest innen 2 år før bruken av en innretning endelig opphører utarbeides en avslutningsplan, inkludert en konsekvensutredning som skal høres offentlig. Avslutningsplanen skal vurdere disponering av innretningene, herunder kabler, og skal godkjennes av Energidepartementet.

Innretninger på havbunnen vil bli fjernet i henhold til OSPAR-beslutning 98/3. Kabler vil håndteres og disponeres etter det som er gjeldende regelverk på det aktuelle tidspunkt. For rør og kabler gjelder retningslinjene i St. meld. nr. 47 (1999–2000) Disponering av utrangerte rørledninger og kabler, som Stortinget sluttet seg til (Innst. S. nr. 29 (2000–2001)). Som en generell regel kan kabler tillates å etterlates når de ikke er eller kan bli til ulempe eller utgjøre en risiko for bunnfiske, vurdert ut fra kostnadene med nedgraving, tildekking eller fjerning. Equinor viser til at kablen generelt vil være nedgravd i sedimentene, eventuelt dekket med stein der nedgraving ikke er mulig (som f.eks. bunnforhold og ved kryssing av annen infrastruktur). Equinor vil i forbindelse med utarbeidelse av avslutningsplan med konsekvensutredning for Snorre-feltet, også vurdere alternative løsninger for disponering av kablen for kraft fra land basert på aktuell situasjon og da gjeldende regelverk.

3 Nasjonale myndigheter og statlige foretak

3.1 Fiskeridirektoratet

Fiskeridirektoratet viser til at de skal ivareta marine ressurser og marint miljø samt bidra til at fiskeri- og havbruksnæringene får tilstrekkelige rammevilkår.

Direktoratet viser til meldingens kapittel 7.4 Naturmangfold og 7.7.1 Fiskeri og havbruk, og gjør oppmerksom på at det i tillegg også er registrert gyteområder for andre arter enn torsk – sild, diverse andre torskfisker og lysing – samt oppvekst- og beiteområder for flere viktige kommersielle arter. I utgangspunktet bør en unngå at fiskefelt med aktive, bunn-berørende redskap (trål, snurrevad) krysses av ledninger, og direktoratet vurderer at alternativene med landtak ved Merkinsneset/Djupvika som det beste for fiskeri- og akvakulturinteressene.

Direktoratet viser til kapittel 8 i meldingen, med foreslåtte utredningstema til utredningsprogram, og ber om at punktene 8.2 Naturmangfold og 8.11 Fiskeri, havbruk og skipsfart suppleres med følgende tema:

1. Innenfor plan- og bygningslovens virkeområde er det fiskeriaktivitet store deler av året, og betydningen av dette understrekes. Eventuell overdekking av kabel med pukk vil kunne ødelegge store deler av rekefelt, og små rekefelt kan i verste fall bli ubrukelige dersom kabelen ikke kan legges varsomt ned. Mulige konsekvenser for fiskeriene må utredes grundig, og effekter av avbøtende tiltak må beskrives, inkludert at bunnforholdene og sedimentdybden langs hele traseen må kartlegges, slik at det blir klart om, og eventuelt hvor, kabelen ikke kan legges, eller pløyes/spyles, varsomt ned i sedimentet.
2. Sedimenter kan inneholde flere ulike kjemikalier og miljøgifter som kan gjøre skader i det marine økosystemet. Vurdering om nedspyling/pløying av kabelen vil frigjøre finpartikulært materiale til sjøen i anleggs-perioden, særlig mtp. gytevirksomhet. Mest intense gytevirksomhet for kysttorsk er februar-april/mai, mens perioden hvor egg driver og yngel bunnsår varer til dels lenge utover denne perioden.
3. Avbøtende tiltak ved etablering, drift og opprydding/avvikling av kabelen bør beskrives grundig, både når det gjelder utøvelse av fiske, hensyn til gyte- og yngleperiode, og bevaring av naturmangfold, særlig naturtyper som kan være viktige oppvekstområder for fisk, slik som tareskogforekomster.

I tillegg til kartløsningen Yggdrasil, har direktoratet tilgang til flere sporingsdata, og kan bistå med grundigere beskrivelser av den kystnære fiskeriaktiviteten, samt formidle kontakt med lokale fiskere og fiskeriorganisasjoner. De oppfordrer til dialog med aktuelle marine næringsutøvere.

Kabelen/traseén vil krysse viktige fiskeområder rundt Snorre og Gullfaks, og utredningen bør svare på hvilke perioder i året det vil være best å legge kabelen med tanke på konfliktpotensial med fiskeriene. Det vil være svært viktig at sjøkabelen tildekkes, og dersom steinfyllinger må benyttes er det viktig at helningsvinklene på fyllingene er så liten at bunnredskaper kan krysse fyllingene uten å ta med seg steinmasser som kan medføre tap av redskap og/eller fangst. Før installasjonsperioden vil direktoratet oppfordre til dialog med relevante fiskeriinteresser for å begrense konfliktpotensialet i anleggsperioden. For å redusere beslagleggelsen av areal i installasjonsperiodene vil det være viktig å åpne områdene etter hvert som arbeidene blir ferdigstilt.

Fiskeridirektoratet er tydelig på at kryssing av fiskefelt med kabler bør unngås så langt som mulig, at arealbeslag må begrenses og at nye kabler og rørledninger bør følge eksisterende traseer. Direktoratet etterlyser også en plan for avvikling av kabelen. Direktoratet er på generelt grunnlag skeptisk til dagens praksis hvor kabler og rørledninger under havbunnen blir etterlatt etter avvikling. Over tid vil etterlatte kabler og rør kunne skape hefter for bunnredskaper selv om kablene opprinnelig var nedgravd eller på andre måter gjort overtrålbare.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor takker for informasjon om registrerte gytefelt og kartløsninger for datainnhenting. Vi tar til etterretning at Fiskeridirektoratet vurderer at alternativene med landfall ved Merkinsneset/Djupvika vil være det beste for fiskeri- og akvakulturinteresser, og viser til generelle merknader rundt alternative tilknytningspunkt i kapittel 2.

Bunnforhold langs hele sjøkabeltraseen vil bli kartlagt for å sikre et godt kunnskapsgrunnlag til prosjektet. Det er gjort innledende geofysiske undersøkelser som gir informasjon om bunnforholdene, i tillegg til at høytoppløselige sjøbunnskart er innhentet der tilgjengelig. Dette vil bli fulgt opp med videre undersøkelser av sjøbunnen. Equinor ønsker i utgangspunktet at sjøkabelen spyles ned i sjøbunnen i så stor grad som mulig, og vil kun benytte tildekking

med stein som beskyttelse der nedspyling ikke er mulig. I tillegg til vurderingene som gjøres i konsekvensutredningen vil Equinor ta initiativ til dialog med fiskerinæringen for å sikre god involvering i prosjektet, og i så stor grad som mulig unngå negativ påvirkning på næringen.

Fiskeridirektoratet påpeker at man bør unngå at fiskefelt med aktive, bunnberørende redskap (trål, snurrevad) krysses av ledninger. Informasjon innhentet fra direktoratet i forbindelse med konsekvensutredningen viser at fisket i berørt område i hovedsak foregår med garn, line og not. Dette er fiskerier som ikke påvirkes av nedgravd eller tildekket kabel etter at installasjons- og beskyttelsesarbeidet er gjennomført. Det drives ikke regulært fiske med bunnslpende redskaper som bunntrål og snurrevad i det berørte området.

Sporingsdata og informasjon fra Yggdrasil vil bli benyttet i arbeidet.

Equinor er kjent med svakhetene i tilgjengelige sporingsdata, og utviklingen mht. sporingspliktige fartøygrupper. Det vil derfor bli innhentet supplerende informasjon fra Fiskeridirektoratet basert på AIS-registreringer for fartøyer som ikke omfattes av sporingsplikten. I tillegg vil det bli innhentet informasjon fra lokale fiskere om fiskeriaktiviteten nær kysten og i fjordene. Samlet sett vil dette gi god informasjon om fisket også med mindre fartøyer. Kart som viser gyte-, oppvekst og beiteområder vil være en del av konsekvensutredningene.

Tilgjengelig kunnskap om forurensning i marine sedimenter langs traseen og mulige virkninger av tiltaket mht. spredning vil inngå i konsekvensutredningen. Det vil prøvetas sedimenter nær landfallsområdene for løsning som konsesjonssøkes. Eventuelle ytterligere undersøkelser må gjennomføres senere i prosjekteringen.

Midlertidige restriksjoner for fiske og beslaglagt areal i installasjonsfasen, samt hensyn til naturmangfold i denne fasen, vil bli behandlet i konsekvensutredningen. Equinor vil i samsvar med etablert praksis søke å ha en god dialog med fiskeriinteressene, slik at aktørene blir informert i forkant av planlagte aktiviteter.

Forslag til avbøtende tiltak bl.a. med hensyn til utøvelse av fiske, hensyn til gyte- og yngleperioder, og bevaring av naturmangfold, vil presenteres i utredningen. For sluttdisponering av kabelen etter endt bruk henvises det til gjeldende nasjonal politikk og regelverk som det er redegjort for i kapittel 2.3. Det vil kort redegjøres for dette i konsekvensutredningen.

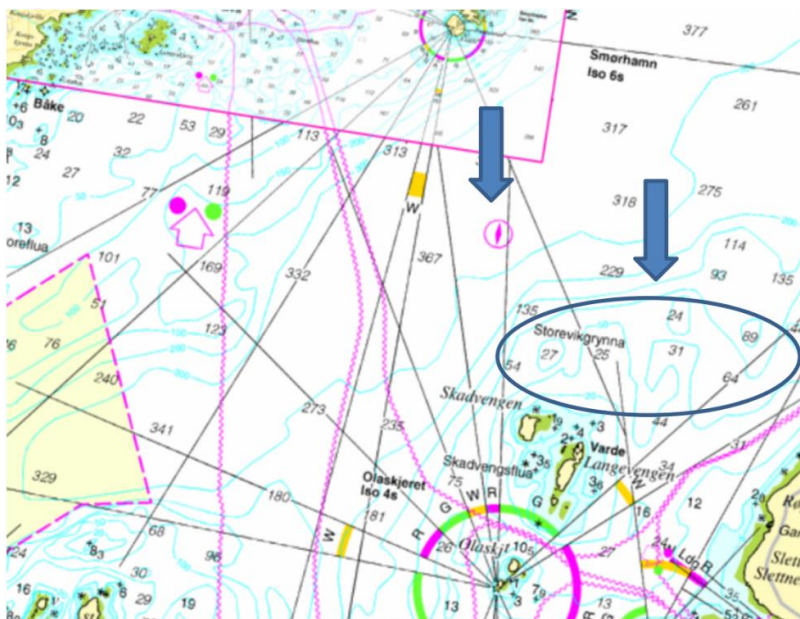
3.2 Kystverket

Kystverket har som transportetat et overordnet ansvar for å legge til rette for et effektivt, tilgjengelig, sikkert og miljøvennlig transportsystem som dekker samfunnets behov for sjøtransport, og fremmer regional utvikling.

Kystverket påpeker at begge alternativer for legging av kabel berører farvann som har status som hovedled i Frøysjøen, og alternativ 2 til Djupvika/ Merkingneset kommer i tillegg inn i farvann som har status som biled. I de berørte fjordområdene er det noen steder allerede kabler, ledninger, forankring til oppdrettsanlegg mm. på sjøbunnen. Kystverket gjør oppmerksom på at det er et losbodingsområde i Frøysjøen nord av Olaskjeret lykt, og at det foregår ankring ved Storevikgryna, som kabelen må planlegges med god avstand til, se figur under.

Av hensyn til annen bruk av farvannet og avgrensning av arealer på sjøbunnen med restriksjoner anbefaler Kystverket at nye sjøkabler planlegges tettest mulig inn til eksisterende installasjoner på sjøbunnen. Kystverket skriver videre at det er viktig at konsekvenser for skipstrafikk vurderes både for anleggs- og driftsfasen. Det er videre viktig at arbeidet planlegges gjennomført i anleggsfasen på en måte som medfører minst mulig restriksjoner på fremkommeligheten i fjordene, eksempelvis kortest mulig tid med redusert fremkommelighet ved legging og nedspyling/ overdekning.

Kystverket gjør oppmerksom på at legging av strømkabel vil kreve tillatelse fra Kystverket i medhold av havne- og farvannsloven, for den del av trasé som er innenfor territorialgrensen.

Figur 3-1: Kystinfo som viser losbording merke og omtrentlig område med ankring.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor tar uttalen til etterretning, og takker for informasjon om soner det må tas hensyn til for de meldte tiltakene. Konsekvensutredningen vil vurdere konsekvenser for skipstrafikk både i anleggs- og driftsfase. Vi vil gjennom planlegging og gjennomføring legge vekt på å minimere ulempene for skipstrafikken og etterstrebe minst mulig restriksjoner for fremkommeligheten i fjordene. I den grad det er mulig vil vi tilstrebe å samlokalisere ny kabel med eksisterende infrastruktur på sjøbunnen.

Det vil bli søkt om tillatelse fra Kystverket i medhold av havne- og farvannsloven for legging av sjøkabel i god tid i forveien av at tiltaket planlegges gjennomført.

3.3 Mattilsynet

Mattilsynet er statleg sektorstyresmakt for områda planter, fisk, dyr, mat og drikkevatt. Som høyringsinstans har Mattilsynet i oppgåve å bidra til at planar tek omsyn til nasjonale og regionale interesser innanfor sitt forvaltingområde. I denne saka uttaler Mattilsynet seg om drikkevatt, og viser til krav i drikkevassforskrifta.

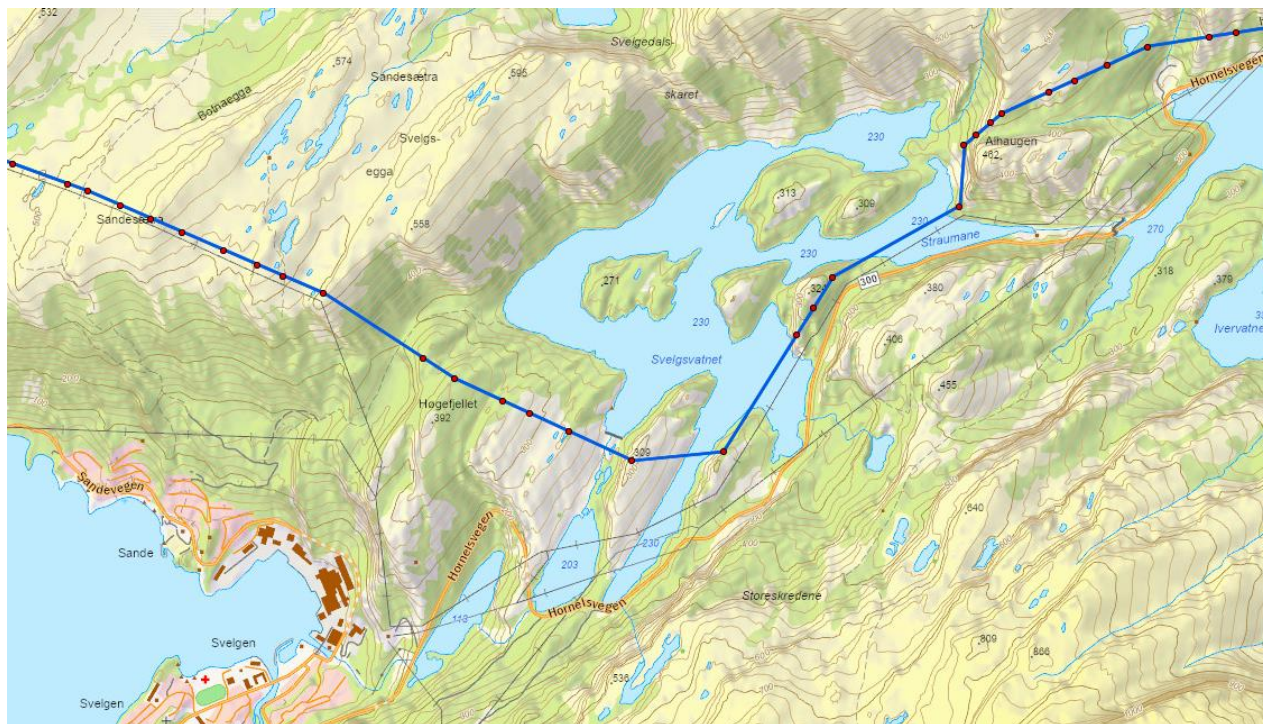
Mattilsynet meiner at alternativ 2.1 vil føre til ein uakseptabel forureiningsrisiko for Svelgsvatnet. Svelgsvatnet er reservevasskjelde til Svelgen vassverk som forsyner over 1300 personar (om lag 40% av innbyggjarane i kommunen), og er viktig for å sikre god leveringstryggleik i området. Trygg og stabil råvasskvalitet er avgjerande for å sikre trygt drikkevatt. All aktivitet både i vasstilsigsområdet og ved/over vasskjelda, vil innebære ein fare for forureining. Ei kjemisk forureining let seg ikkje fjerne i vassbehandlingsanlegget, og kan føre til langvarige problem.

Tiltakshavar må kartlegge om det er private drikkevassforsyningar som kan verte negativt påverka, både i anleggsfasen og i driftsfasen. Dette gjeld for alle tre alternativa som er meldt. Avbøtande tiltak må kome tydeleg fram, og om nødvendig må vassforsyningar erstattast. Mattilsynet krev at det må utarbeidast konkrete skriftlege planar for avbøtande tiltak og for alternativ vassforsyning.

Tiltakshavers tilsva:

Slik Equinor vurderer saken vurderes en eventuell ny kraftledning over Svelgsvatnet ikke å endre dagens situasjon vesentlig. Det går allerede flere kraftledninger over og nær vannet, og ledninger i driftsfasen innebærer ingen vesentlig forurensingsrisiko for drikkevann. I anleggsfasen vil det alltid være en viss forurensingsrisiko, men for anleggsarbeider nær en reservedrikkevannskilde vil det etableres strenge prosedyrer for å minimere risiko. Arbeidene vil også ha et begrenset omfang, og etablering av mastepunkter berører kun terrenget helt lokalt.

Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes videre med (jmfør kapittel 2.1), noe som medfører at ny linje over Svelgsvatnet trolig ikke konsesjonssøkes.

3.4 Miljødirektoratet

Miljødirektoratet legger til grunn at Equinor gjennomfører nødvendige sjøbunnsundersøkelser langs kabeltraséen. Valg av kabeltrasé, type, omfang av og resultater fra sjøbunnsundersøkelser og avbøtende tiltak må belyses i konsekvensutredningen. Påvirkning på viktige naturtyper på havbunnen må forsøkes redusert så langt det lar seg gjøre. Direktoratet legger også til grunn at Equinor kartlegger eventuelle kjente forekomster av forurenset sediment på strekningen fra kysten og ut til Tampen-området, og at dette belyses i konsekvensutredningen.

Direktoratet påpeker at ifølge høringsdokumentet, vil flere sjøkabelalternativer krysse viktige gyteområder for torsk. Det vil derfor være viktig å planlegge aktiviteten slik at eventuell påvirkning reduseres så langt som mulig, enten ved trasevalg eller valg av gjennomføringstidspunkt utenfor gyte- og oppvekstperioder for torsken.

Miljødirektoratet ber også om at utredningen omfatter beskrivelser og vurderinger av kabeltyper i tillegg til antatt dimensjon. Dette inkluderer materialer og sett i forhold til et sirkulærøkonomisk perspektiv. Miljødirektoratet ønsker å bli holdt oppdatert på planene om elektrifisering av Snorre A med flere av Equinor.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor vil sørge for god oppfølging av naturmangfold i sjø. I konsekvensutredningen utredes flere alternative kabeltraseer basert på landfallsområde og tilkobling til nett på land. Det vil bli gjort innledende undersøkelser av sjøkabeltraseer basert på nyeste kunnskapsgrunnlag og tilgjengelige data for et best mulig utgangspunkt for videre undersøkelser når endelig trase skal bestemmes. I senere fase når alternativ for trase er valgt vil mer detaljert kartlegging bli gjennomført for å tilpasse traseen og unngå skade på sårbar bunnfauna.

I konsekvensutredningen vil det bli gjennomført visuelle kartlegginger av marine naturtyper ved aktuelle landfallsområder for å avdekke tilstedeværelse av sårbar natur. Equinor vil ta initiativ til et møte med Miljødirektoratet for dialog rundt undersøkelser av sjøkabeltrase og behov for søknad etter forurensningsloven. Det vil også bli gjennomført prøvetaking av bunnsediment i nærhet til landfallsområder ved mistanke om forurenset sjøbunn. Virkninger for registrerte gyte- og oppvekstområder for ulike fiskearter vil behandles i konsekvensutredningen.

3.5 Statnett

Statnett er kjent med Equinors planer om elektrifisering av Tampen-feltet gjennom tilknytning til kraftsystemet på land, og har mottatt søknad om tilknytning av 180 MW til Ålfoten transformatorstasjon, på 420 KV samleskinne.

Ålfoten ligger i budområde NO3. Statnett har opprettet en felles kapasitetskø for forbruk i NO3 fordi volumet av søknader om tilknytning i området overgår kapasiteten i transmisjonsnettet. Etter en vurdering av mulighet for tilknytning på vilkår har Statnett reservert kapasitet for 180 MW med tilknytning på særskilte vilkår til Equinor Tampen med tilknytning til 420 kV samleskinne i Ålfoten transformatorstasjon.

I tillegg til at det er begrenset kapasitet for tilknytning av forbruk i NO3, er det en begrensning i hvor mye forbruk som kan knyttes til i transmisjonsnettet i region Fjordane. Det er ikke driftsmessig forsvarlig å knytte til mer forbruk i området enn det som er reservert i dag. Før en eventuell tilknytning av ytterligere forbruk i området er det nødvendig å etablere dynamisk reaktiv kompensering, fortrinnsvis i Ålfoten transformatorstasjon. Dersom Equinors anlegg for tilknytning av Tampen har tilstrekkelig spenningsregulerende egenskaper kan dette være et alternativ til et kompenseringsanlegg i Ålfoten.

Dersom Equinor endrer tilknytningssøknaden sin til tilknytning i regionalnettet på 132 kV som er alternativer i det meldte tiltaket, vil tilknytningen også påvirke transformorkapasitet i Ålfoten stasjon. Dersom det skal tilknyttes mer enn dagens reserverte forbruk under Ålfoten vil det blir nødvendig å øke transformeringskapasiteten mellom regionalnett og transmisjonsnett i området.

Ved parallellføring med Statnetts ledninger må tiltakshaver følge Statnetts avstandskrav og krav i byggeperioden.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor vil i videre arbeid med modning av prosjektet ha dialog med Statnett for å finne gode løsninger på de forhold Statnett tar opp i sin uttalelse. Vi viser for øvrig til generelle merknader om tilknytningspunkt og kraftbehov i kapittel 2.

4 Regionale og lokale myndigheter

4.1 Statsforvaltaren i Vestland

Statsforvaltaren i Vestland legg til grunn at konsekvensutgreinga for prosjektet følger krav i alle relevante nasjonale rettleiarar, mellom anna rettleiar M-1941.

Statsforvaltaren påpeikar at traséalternativ 2.0 kjem nær Sjørdalen naturreservat, og kjem gjennom eit område med tette registreringar av raudlisteartar. Det er også registrert ein sterkt truga fugleart som er svært følsam for forstyringar i hekketida nær trasealternativ 2.2. Luftlinja til Bortnen, trasealternativ 1.0, vil gå i eit område med fleire viktige naturtypar. For den marine delen er det for begge landfallalternativa for sjøkabelen registrert viktige lokalitetar med større tareskogförekomstar som må kartleggast.

Luftleidningane vil krevje eit breitt ryddebelte, og dette vil utgjere store inngrep. Statsforvaltaren minner om at trasérydding bør avgrensast til høgare vegetasjon som kan bli eit problem for linja. Dette kan til dømes spare gamle og verdifulle furutre med avslutta lengdevekst som kan ha stor verdi for naturmangfaldet.

Statsforvaltaren reknar med at landskapskonsekvensar blir godt visualisert i konsekvensutgreingane.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor er kjent med verdiene i området rundt Sjørdalen naturreservat, og det gjennomføres ytterligere kartlegging (NiN) langs meldte traseer og stasjonstomter. I tillegg gjøres det visuell kartlegging (med ROV) av marint naturmangfold i landfallsområder. På bakgrunn av disse vil skadebegrensende tiltak vurderes i konsekvensutredningen. Visualisering vil være en del av utredningsarbeidet for landskap. Equinor har merket seg uttalelsen vedrørende mer detaljert planlegging av hogst i ryddebelter og ivaretagelse av trær som har stor betydning for biologisk mangfold, og viser til at dette er forhold som vil håndteres i detaljplan for anleggsarbeidene som utarbeides etter at anleggskonsesjon er meddelt.

Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes videre med (jmfør kapittel 2.1), med tanke på konsesjonssøknad. Dette innebærer at det trolig bare omsøkes ny relativt kort kraftlinje fra tilknytning ved Hennøy trafostasjon via ny landstasjon på Sætrefjellet til landfall ved Djupvika/Merkingsneset.

4.2 Vestland fylkeskommune

Vestland fylkeskommune ved fylkesutvalet har i sak PS 76/25 «Fråsegn til høyring av melding om landstraum til Tampen-området» vedteke slik høyringsfråsegn:

1. Vestland fylkeskommune meiner elektrifisering av Tampen skil seg frå andre elektrifiseringsprosjekt fordi det er utbygd havvind på Tampen. Vestland fylkeskommunen meiner oljeselskapa må stille med erstatningskraft offshore i form av havvind og/ eller gasskraft med karbonfangst og lagring (CCS). Fylkesutvalet meiner det er viktig å sikre framdrift og vidare utbygging av havvind i dette området og derfor må slikt vedtak om offshore havvind/gasskraft med CCS ligge føre før ein legg til rette for straumkabel til plattformane.

2. Ny trase gjennom Bremanger kommune er eit stort inngrep på land som ikkje er naudsynt. Vestland fylkeskommune ber om at vidare utgreiingsarbeid omfattar ei løysing der krafta vert henta frå Grov. Fylkeskommunen har tidlegare bedt Statnett framskande prosjektet Ny Grov stasjon. Grov stasjon må oppgraderast, uavhengig av elektrifisering av sokkelen og realisering av havvind. Difor er det ein klar forutsetning at Grov vert utgreia som alternativt tilknytningspunkt dersom elektrifisering blir realisert.

3. Landstraum til Tampen vil sende kraft til eit område på sokkelen der det alt er realisert havvindproduksjon gjennom Hywind Tampen. Ytterlegare produksjon kan bli aktuell på sikt. Moglegheiter for å sende havvind til land, bør inngå i vidare utgreiingsarbeid.

4. Vi vonar at vidare utgreiingar vil syne at løysing via Grov vil stå fram som beste løysing. Dette vil i tilfelle gje samsvar mellom regionale interesser og interessene til lisenshavarane. Når det gjeld vidare utgreiing av dei løysingsalternativa som alt ligg i meldinga, så viser vi til kulturminnefagleg innspel i saksframstillinga.

Punkt 4 i høringsfråsegna viser til kulturminnefagleg innspel i saksframstillinga, som vert gjengitt under:

I samband med utgreiingane for kulturminne og kulturmiljø, er det viktig å vurdere om tiltaka vil ha verknad for dei Kulturhistoriske landskapa av nasjonal interesse (KULA) som tangerer eller ligg innanfor tiltaksområda. Forslag til ny kabeltrasé som kjem i land i Djupevika/Nesbøvika med alternativ ilandføring av kabel i Bortne. Begge desse går innafor, eller tangerer KULA- området Midtre Bremanger – Seglingslei gjennom mytisk landskap. Alternativet som går i land i Nesbøvika har to luftleidningar og ny landstasjon som ligg like utanfor grenseområde til KULA-område. Videre tangerer dette alternativet i grensa og innafor KULA-område fleire stader. Luftlinja kryssar kulturmiljøa Sandsetra og Gamlestøylen før den kryssar Svelgvatnet. Vidare forbi Langevatnet og Langesjøvatnet mot Dalsetevatnet vil luftspennet vere synleg frå Dalsete-støylen, som er registrert som eit kulturmiljø. Difor er det viktig å vurdere kva for konsekvensar tiltaka vil få for dette kulturmiljøet.

Vidare må det utgreiast kva for konsekvensar traséen for strekninga mot Ålfoten vil ha å seie for kulturmiljøet til det heilskaplege kulturmiljøet Vikasætra og Myklebustsætra. I meldinga skriv Equinor at traséen som går mot Bortne vil verke inn på eldre kulturmiljø, Heimesætra og registrerte kulturminne i form av utelær/fjøs. Her må ein vurdere avbøtande tiltak. Luftspennet kan påverke kystlyngheia som er karakteristisk for dette området. Verknader for registrerte kystlyngheiområde må utgreiast.

Vi er elles samd i problemstillingane som Equinor ynskjer å få svar på gjennom utgreiingane (punkt 8.4). I tillegg ynskjer vi at det blir vurdert kva nærlegging av viktig infrastruktur til automatisk freda kulturminne av nasjonal verdi, som til dømes Vingen helleristningsområde, kan ha å seie når det gjeld sårbarheit. Vi saknar utgreiing knytt til sårbarheit og beredskap til viktige kulturminne og kulturmiljø.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor viser til generelle merknader i kapittel 2.1 for utredning av Grov stasjon.

En kraftkabel fra land til Snorre A vil krysse sørlige del av utredningsområde Vestavind A for havvind som foreslått av NVE. Etter planen skal NVE levere utarbeidet strategisk konsekvensutredning for Vestavind A innen utgangen av juni 2025. Det er ikke kjent når regjeringen vil utlyse prosjektområder innenfor utredningsområde Vestavind A eller B for tildeling, og med hvilke rammebetingelser. Det er for prosjektering av kraft fra land til Tampen med tilhørende konsesjonsprosess derfor ikke mulig innenfor prosjektets tidsramme å innarbeide en potensiell tilrettelegging for- eller samordning av eventuelle nye planer for utvikling av havvind i Vestavind A eller B for ilandføring av kraft. Etter Equinor sin vurdering faller en slik eventuell samordning utenfor rammene for en konsesjonsprosess for kraft fra land til Tampen. Det foreligger ikke planer om utvikling av gasskraft med karbonfangst og lagring (CCS) i tilknytning til Snorre eller Gullfaks.

Utredning av konsekvensene for kulturmiljøene som nevnes og KULA-området, vil være viktige deler av utredningene for landskap og kulturmiljø. Virkninger for kystlynghei vurderes under tema naturmangfold. Når det gjelder sårbarhet for automatisk fredede kulturminner, ser vi ikke at dette tiltaket kan ha vesentlige virkninger. Ved Vingen vil en eventuell sjøkabel ligge minimum ca. 1,5 km fra kulturminnene. Risikoen for eventuelle sabotasje-aksjoner rettet mot kabel vil også være liten i innaskjærs farvann som dette.

4.3 Region Fjordane (Fjordane IPR)

Region Fjordane har 11 medlemskommunar som høyrer til i regionen. Fjordane interkommunalt politisk råd (Fjordane IPR) vil gje høyringssvar på vegne av medlemmene i Region Fjordane. Region Fjordane uttaler:

Region Fjordane har utarbeidd ei kraftsystemanalyse som viser flaskehalsar og utfordringar i regionen. Kommunane i Fjordane meiner at dei 3 skisserte alternativa i meldinga oppnår låg samfunnsnytte og tek ikkje omsyn til berekraftig bruk og bevaring av natur slik det er lagt fram. Region Fjordane ber om at ein i større grad må ta omsyn til å redusere nedbygging av natur og evnar å finne løysingar som kjem fellesskapet til gode. Ein ny trase gjennom Bremanger kommune er eit stort inngrep som ikkje er naudsynt, slik vi ser det.

På bakgrunn av dette ønskjer ein å spele inn eit forslag som vi meiner har større samfunnsnytte samla sett for regionen. Difor meiner vi at eit 4. alternativ, ny trafo på Grov, er eit alternativ som må bør vurderast og synleggjere nytten for dei kringliggande kommunane. Stasjonen på Grov må oppgraderast, uavhengig av elektrifisering av sokkelen og realisering av havvind. Difor er det ein klar forutsetning at Grov vert utgreia som alternativ tilknytingspunkt dersom elektrifisering blir realisert.

1. Elektrifisering av sokkelen bør baserast på ei kombinasjonsløyising der kraft frå land (via Grov) sikrar stabilitet, medan havvind blir bygd ut for å supplere og balansere kraftsystemet også på land. Det vil redusere behovet for nye inngrep på land, samtidig som både offshore- og landbasert industri får nytte av løysinga.
2. Grov-alternativet er det alternativet som heilt klart bidrar til størst samfunnsnytte for både on- og offshore næringsliv, då det legg til rette for industriell utvikling på land i regionen samtidig som det støttar elektrifisering av sokkelen

Tiltakshavers tilsva:

Equinor viser til generelle merknader i kapittel 2.1 for utredning av Grov stasjon. En eventuell ny 420 kV stasjon i Grov vil ikke kunne være i drift innen planlagt tidspunkt for tilknytning i 2030, og vurderes derfor ikke å være et aktuelt alternativ.

4.4 Bremanger kommune

Bremanger kommune ved formannskapet har i møte 10.4.2025 vedteke slik høyringsfråsegn til melding om landstraum til Tampen-området (FSK- 029/25):

«Bremanger kommune vurderer at alle dei framlagde alternativa er i sterk konflikt med natur- og friluftsinteresser og oppnår låg samfunnsnytte, og vi rår frå vidare utgreiing av dei melde trasèane.

Bremanger kommune krev at eit 4. alternativ med tilkopling til 420 kV-nettet og ny trafostasjon på Grov vert utgreidd, då dette alternativet vil legge til rette for industriell utvikling på land i regionen, samtidig som det bidreg til elektrifisering av petroleumsfelt på sokkelen.

Før det vert konsesjonssøkt nye kraftlinjer i Bremanger kommune må det vere avklara om det er kapasitet, eller kan gjerast mindre omfattande tiltak for å auke kapasiteten, i eksisterande linjenett for å stette behovet. Vi føreset at det vert gjort ei heilskapleg vurdering av sentral- og regionalnettet i området, der både eksisterande kapasitet vert vurdert og planlagt forbruk og produksjon vert teke høgde for, og at det ved vurdering av nye nettløysingar vert lagt vekt på samla samfunnsmessig nytte.

Dersom det likevel vert gått vidare med utgreiing av dei melde alternativa i Bremanger kommune ber vi om at det vert vurdert størst mulig grad av samlokalisering med eksisterande nettanlegg, at det blir vurdert jord-/sjøkabel der det er mulig og at ein ser på Smørhamn som mulig lokasjon for landstasjon. Vi ber også om at det blir utgreidd eit 5. alternativ med sjøkabel inn gjennom Nordfjorden, med tilknytning til 132 kV-linje ved Lunden/Øksenelvane kraftverk og landstasjon enten ved Lunden/Øksenelvane eller ved utløpet av Nordfjorden.

Bremanger kommune viser elles til høyringsuttale frå Fjordane IPR.»

Tiltakshavers tilsva:

Equinor viser til generelle merknader i kapittel 2.1. for utredning av Grov stasjon. En eventuell ny 420 kV stasjon i Grov vil ikke kunne være i drift innen planlagt tidspunkt for tilknytning i 2030, og vurderes derfor ikke å være et aktuelt alternativ. Vedrørende foreslått alternativ tilknytning til Smørhamn eller Lunden trafo / Øksenelvane kraftverk, henvises det til vurdering i kapittel 2.1.

4.5 Kinn kommune

Kinn kommune meiner at krafta til elektrifisering av sokkelen må kome frå offshore vind. Ny trasé gjennom Bremanger kommune er eit stort inngrep på land som ikkje er naudsynt.

Kinn kommune meiner at Grov stasjon må oppgraderast uavhengig av elektrifisering av sokkelen og realisering av havvind. Difor er det ein klar forutsetning at Grov blir utgreia som alternativ tilknytingspunkt dersom elektrifisering av Tampen blir realisert.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor viser til generelle merknader i kapittel 2.1 for utredning av Grov stasjon. En eventuell ny 420 kV stasjon i Grov vil ikke kunne være i drift innen planlagt tidspunkt for tilknytning i 2030, og vurderes derfor ikke å være et aktuelt alternativ.

5 Selskap, lag og interesseorganisasjoner

5.1 Renantis Norway AS

Meldingen om kraft fra land til Tampen-området inneholder to alternativer der tilknytningspunkt til nett på land vil være ved Hennøy transformatorstasjon. Denne ligger på Sætrefjellet i tilknytning til Hennøy vindpark som eies og driftes av Renantis Norway AS (heretter Renantis).

Gitt at det ikke reduserer kvalitet i den tekniske løsningen for nettilknytning for vindparken er Renantis positiv til Equinor knytter seg til i et felles 132 kV tilknytningspunkt med Hennøy vindpark. I dag har Hennøy vindpark en veldig stabil nettilknytning, og dette må opprettholdes. Det er derfor viktig at Renantis blir involvert og får informasjon om tekniske løsninger og planer for tilknytningen.

Renantis påpeker noen forutsetninger som er viktig for at tilknytningen i Hennøy trafostasjon skal være aktuelt:

1. Nettilknytningen må planlegges med separat 132 kV bryterfelt for Tampen, slik at eksisterende bryterløsning for Hennøy vindpark ikke blir påvirket.
2. Tilknytningen må planlegges med et vern mot Equinor sitt landanlegg slik at vindparken ikke blir påvirket ved feil i Equinors nett fra bryter til offshoreinstallasjon.
3. Etablering av tilgrensende nettanlegg i Hennøy transformatorstasjon må designes i konsultasjon med Renantis.
4. Etablering av nytt landanlegg på Sætrefjellet i nærheten til adkomstvegen til Hennøy vindpark må skje i dialog og samarbeid med Renantis for å ivareta behovet for å opprettholde adkomst til vindparken.
5. Plan- og bygging av nettilknytningen må skje i dialog med Renantis, og må ikke påvirke driften av Hennøy vindpark. Det må utarbeides en avtale knyttet til tapt vindkraftproduksjon som følge av tiltaket.
6. Det må utarbeides en avtale om bruk, kvalitet, vedlikehold og kompensasjon relatert til adkomstveg og dypvannskai for Hennøy vindpark under både planleggings-, anleggs- og driftsfase for Tampen-anlegget.

Gitt kommentarene ovenfor, vil Renantis understreke at utnyttelse av eksisterende 132 kV nettkapasitet i Hennøy transformatorstasjon til Svelgen og Ålfoten med landfall i Djupvika/Merkingsneset synes å være den beste løsningen, som anbefales. De antar at dette er en både samfunnsøkonomisk og teknisk vesentlig bedre løsning enn alternativet med landfall i Bortnen og tilknytning til Ålfoten via en både lenger sjøkabel og luftledning i delvis uberørte naturområder. De vurderer at en HVAC sjøkabel fra Bortnen til Tampen er på grensen av det som er teknisk akseptabelt med hensyn til energitap undervegs, noe som taler for valg av Merkingneset og tilknytning til Hennøy transformatorstasjon. Avslutningsvis uttaler Renantis at de vil bistå og legge forholdene til rette for at nettilknytning i Hennøy transformatorstasjon kan gjennomføres på en god måte i samarbeid med Equinor.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor vil utrede alternativet med tilknytning ved Hennøy vindpark nærmere, og vil i den forbindelse ha dialog med Renantis. Equinors tilknytningspunkt vil bli mot Linja, og videre utredninger av tilknytningspunkt vil skje i samarbeid med Linja.

5.2 SFE Produksjon AS

SFE Produksjon er største kraftprodusent under Ålfoten stasjon, og har fylgjande kommentarar og innspel til meldinga.

1. SFE Produksjon eig ei rekkje vasskraftverk med innmating i 132 kV-nettet under Ålfoten TS, både direkte og gjennom dei heil- og deleigde selskapa Firdakraft AS og Svelgen Kraft AS. SFE Produksjon er vidare deleigar i Renantis Norway AS (Hennøy Vindkraftverk). SFE Produksjon ber om at nettilknytning av Tampen vert gjort i høve til alternativ 2b, med **tilknytning på 132kV avgang i Hennøy TS**.
2. Ei nettilknytning av Tampen til Hennøy TS vil legge til rette for ei god samfunnsøkonomisk utnytting av eksisterande 132 kV-nett mellom Hennøy og Svelgen. I tillegg vil denne løysinga bidra til ei samfunnsøkonomisk og berekraftig utnytting av eksisterande 132kV-nett mellom Svelgen og Ålfoten med minst moglege nye naturinngrep. Dette samanlikna med dei to alternative nettilknytingsløysingane (1 og 2a) med direkte tilknytning i Ålfoten TS og tilhøyrande behov for bygging av nytt høgspenningsnett.

3. Dersom nettilknytning av Tampen utløyser behov for auka transformeringskapasitet frå 420 kV, bør dette skje gjennom å utvide kapasiteten i Ålfoten TS med ein tredje transformator frå 420 kV til 132 kV. Dette vil vidareutvikle kraftsystemet som heilskap, og mogleggjere tilknytning av både ny produksjon og nytt forbruk. Det er lite samfunnsmessig rasjonelt at enkeltaktørar får bygge parallelle nettanlegg framfor å bidra i forsterking av kraftsystemet.
4. Vi stiller spørsmål ved om alternativ 1 og 2a er i tråd med NEM-forskrifta og Energilova sin formålsparagraf. Desse to alternativa inneber at ein ny anleggskonsesjonær etablerer nytt høgspenningsnett i eit område der det allereie finst tilgjengeleg 132 kV nett for nettilknytning. Spesielt oppfattar vi bygging av parallelt høgspenningsnett langs dagens regionalnett fram til Ålfoten ikkje å vere ei samfunnsmessig rasjonell tilknytingsløyising.
5. Ved samanlikning av dei alternative tilknytingsløyisingane synes alternativ 2b med 132kV tilknytning til Hennøy TS å vere både den mest samfunnsøkonomiske og rasjonelle løysinga med minst mogleg naturinngrep. Som den største kraftprodusenten under Ålfoten TS gjennom heil- og deleigde kraftverk oppmodar vi med dette om at Tampen offshore-anlegg bør tilknytast eksisterande 132 kV nett i Hennøy TS.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor tar uttalelsen til etterretning, og vil utrede alternativet med tilknytning ved Hennøy vindpark med forsyning via eksisterande 132 kV linje fra Svelgen trafostasjon nærmere, jamfør kapittel 2.1.

5.3 Fiskebåt

Fiskebåt representerer den havgåande fiskeflåten i Norge, som står for 70 prosent av fangstverdien i norsk fiske, og sysselsetter halvparten av heltidsfiskerne. Fiskebåt sitt høringssvar avgrensas til områdene og aktiviteten som foregår lenger ute til havs, som gjelder den havgåande fiskeflåten. For de kystnære og innaskjærs områdene, viser Fiskebåt til høringssvaret fra Norges Fiskarlag.

Fiskebåt forutsetter at forsinket prosess ift. det som angis i meldingen i november 2023 ikke medfører redusert tid til konsekvensutredning av tiltaket.

Fiskebåt bekrefter at anleggsfasen kan by på utfordringer i forhold til pågåande fiskeriaktivitet, og mener derfor at det i konsekvensutredningen må vurderes hvilke tider på året fiskeriaktiviteten i området er størst, og søke å unngå innstallering i denne perioden. Dersom man allikevel må installere i denne perioden, må installasjonsperioden gjøres så kort som mulig. Fiskebåt anbefaler at tiltakshaver oppretter kontakt med fiskeriorganisasjonene tidlig, for å planlegge installasjonsaktiviteten på en god måte.

Fiskebåt mener at det må iverksettes gode avbøtende tiltak, for å sikre at bunntrålingen i området kan utøves på en måte som ikke utgjør noen risiko for skade på utstyret og kabelen. Dette er også viktig for å hindre forstyrrelser eller vansker for selve utøvelsen av fiske. Dette gjøres blant annet ved å benytte gode tiltak for nedgraving/tildekking. Fiskebåt forventer at tiltakshaver graver ned eller tildekker sjøkabelen for å sikre overfiskbarhet i alle områder hvor det foregår fiske, særlig med bunnberørende redskaper, og uttaler at dette bør stilles som et vilkår i tillatelsen fra norske myndigheter.

Tiltakshaver bør involvere fiskeriorganisasjonene i planlegging av kabeltrase for å eventuelt gjøre tilpasninger til viktige fiskeriområder. Områdene rundt Snorre og Gullfaks er for eksempel kjente og viktige fiskeområder, hvor det blant annet foregår et betydelig og viktig bunntålfiske.. Det bør tilstrebes å legge kabelen i allerede eksisterende rør- og kabeltraseer, slik at nye kryssinger kan unngås. Eventuelt kan man forsøke å etablere kryssinger utenfor områder med intenst fiske. Fiskebåt viser til dreiebok for sameksistens mellom fiskeri og havvind som kan benyttes for viktige prinsipper ved trasévalg.

Fiskebåt uttaler at det er viktig at effekter av magnetfelt på arter som oppholder seg, gyter eller vokser opp i områdene langs sjøkabeltraseen vurderes. De mener det også bør vurderes miljøovervåking av disse effektene. Fiskebåt mener det er viktig at utredningen foreslår avbøtende tiltak for å sikre eventuelle gyteområder, dersom det vurderes som hensiktsmessig ut fra tilgjengelig kunnskap på området. For eksempel bør det vurderes om installasjon bør unngås i kjente gyteperioder.

I meldingen staar det ingenting om hvilke planer tiltakshaver har for opprydding og fjerning av kabelen etter endt drift, og heller ikke noe om finansieringen av dette. Fiskebaat mener dette boer med i konsekvensutredningen. Fiskerinaeeringen kan ikke lenger akseptere at det etableres ny infrastruktur til havs uten at det planlegges for og etableres finansiell sikkerhetsstillelse for opprydding av dette ved endt eller annet opphoer i drift.

Utover det som kommer frem i meldingen, mener Fiskebaat at utredningen boer

1. inneholde flere alternativer for trase, ikke bare innaskjaers, men ogsaa utaskjaers, for aa finne beste loesning som reduserer eventuell negativ paavirkning pa fiskerinaeeringen i forbindelse med kryssninger i viktige fiskefelt.
2. inneholde eventuelle innspill fra fiskerinaeeringen om tilpasninger av trase.
3. inneholde en plan for installasjonsarbeidet, tilpasset fiskeriaktiviteten og gytingen i omraadet.
4. se pa beste metode for aa orientere fiskeflaaten om pagaende operasjoner til havs, herunder at dette meldes inn i BarentsWatch.
5. inneholde en oversikt over mulige avbøtende tiltak der det avdekkes mulig negativ paavirkning.
6. inneholde en plan for opprydding av røredningen etter endt drift, samt finansiell sikkerhetsstillelse.
7. inneholde en oversikt over kunnskapshull og -mangler avdekket under utredningen, som kan danne grunnlag for videre arbeid med aa dekke kunnskapshull.
8. foresla eventuelle prosjekter eller tiltak for aa samle inn kunnskap fra dette prosjektet, gjennom miljoovervaeking, f.eks. pa dette som omhandler elektromagnetisk straling og paavirkning pa arter som oppholder seg pa bunn.

Fiskebaat er opptatt av at tiltakshaver velger en trase som hensyntar fiskeriaktiviteten, og at kryssninger i fiskeriintense omraader med bunnberørende redskaper enten forsøkes lagt i eksisterende kryssninger eller flyttes til mindre pressede omraader. Alternativt at man iverksetter andre effektive avbøtende tiltak. Videre er de opptatt av at installasjonsarbeidet planlegges godt og tilpasses viktige perioder for fiske og gyting langs traseen.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor tar uttalelsen til etterretning. Det vises ogsaa til tilsvaer til Fiskeridirektoratets uttalelse, som omhandler mange av de samme temaene.

Tilgjengelige sporingsdata innhentet i forbindelse med konsekvensutredningen viser at det ikke drives intensivt fiske med bunntrål og snurrevad i berørte omraader til havs. Detaljering av kabeltrasé vil skje som en del av den videre planleggingen fram mot innsending av konsesjonssøknad og konsekvensutredning.

Tilgjengelig kunnskap om effekt av elektromagnetisk straling (EMF) pa gyte-, yngel- og generelle funksjonsomraader og relevans for det aktuelle tiltaket vil beskrives i konsekvensutredningen. Kabelen som planlegges er en vekselstrømskabel, som har betydelig lavere magnetfeltverdier enn likestrømskabler. Virkningene av EMF vil derfor være begrenset til sma arealer, og miljoovervaeking med hensyn til dette ansees som mindre relevant for dette tiltaket.

Forslag til avbøtende tiltak vil bli presentert i konsekvensutredningen, og vil bli naermere detaljert ut i detaljplan for anleggsfasen som utarbeides etter at konsesjon er meddelt.

For slutt disponering av kabelen etter endt bruk henvises det til gjeldende nasjonal politikk og regelverk som det er redegjort for i kapittel 2.3.

5.4 Sør-Norges Fiskarlag

Sør-Norges Fiskarlag presiserer følgende tema som viktige utredningsomraader i tillegg til de identifiserte temaene i meldingen:

8.2 Naturmangfold:

1. Identifisering og vurdering av innvirkning pa gyte-, oppvekst og vandreomraader, baade i installasjons- og driftsfasen.
2. Oppdatert kunnskap og vurdering av effekt av elektromagnetisk straling pa gyte-, yngel- og generelle funksjonsomraader.

8.11 Fiskeri, havbruk og skipsfart:

3. Estimering av restriksjoner for fiske og beslaglagt areal i forbindelse med installasjonsfasen inkludert nedspyling/tildekking. For å sikre sameksistens med fiskeri må nedspyling/tildekking av kabelen skje snarest mulig etter legging av kabelen og områdene må åpnes fortløpende for fiske. I tillegg bør eventuelle sikkerhetssoner avgrenses mest mulig.
4. Spøringsdata for fiskeriaktivitet fra Fiskeridirektoratet gir et bilde av fiskeriaktiviteten til fartøy som har krav om sporing, men det er svakheter i disse dataene som at letefasen ikke er registrert. Dette er og en viktig del av det aktive fisket. Det er også mangler i kystnære data. For flåten 11-15 m er det lite historiske data da sporing nylig er innført. For flåten 10-11 m er det kun krav om rapportering av fangst ved havneanløp. Det må derfor innhentes nødvendig supplement til dataene.

Opprydding og tilbakeføring:

5. Meldingen viser ikke til plan for anlegget etter endt levetid. Sør-Norges Fiskarlag ber om at det blir inkludert en avviklingsplan og garanti for fjerning og tilbakeføring etter endt driftsperiode.
6. Fiskarlaget mener at det er en forutsetning at fiskerinæringen blir involvert i utforming av endelig trase for å minimere negativ påvirkning på fiskeri. Næringen må også bli involvert i planleggingen av installasjon av kabelen.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor tar uttalelsen til etterretning. Med unntak av nødvendige begrensninger i forbindelse med installasjon og beskyttelse, er det ikke adgang til å etablere permanente sikkerhetssoner langs kabler på havbunnen. Det vises til tilsva til uttalelsene fra Fiskeridirektoratet og Fiskebåt, som omhandler mange av de samme temaene.

I konsekvensutredningen vil det gjøres en vurdering av virkningene for gyte-, oppvekst og vandreområder, både i installasjons- og driftsfasen. Tilgjengelig kunnskap om effekt av elektromagnetisk stråling på gyte-, yngel- og generelle funksjonsområder og relevans for det aktuelle tiltaket vil beskrives i konsekvensutredningen.

5.5 Pelagisk forening

Pelagisk Forening viser til høring av forslag til program for konsekvensutredning (KU) av elektrifisering av Tampen og uttaler:

1. Det er kun vist områder for fiskeri ved landfall i KU-programmet. Det må utredes virkninger for fiskeri av hele traseen. Det må vises virkninger av eventuelle kryssninger av andre kabler/rørledninger og hvordan disse er tenkt løst. Virkningene må deles opp for redskapstype/fiskeri.
2. Det må også utredes virkninger for leggingen av kabelen, og tidspunkt for leggingen sett opp mot viktige gyte- og vandringsruter og tidspunkt for disse.
3. Virkninger for marint naturmangfold på bunn må også vurderes.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor tar uttalelsen til etterretning, og vil håndtere temaene som tas opp i det videre arbeidet med konsekvensutredningen. Det vises til tiltakshavers tilsva til uttalelsene fra Fiskeridirektoratet, Fiskebåt og Sør-Norges Fiskarlag, som omhandler mange av de samme temaene.

Fiskeri vil konsekvensutredes for hele kabeltraséen og virkninger for ulike typer fiskeri vil behandles. Virkninger ved legging av kabelen, og planlagt tidspunkt for leggingen sett opp mot viktige gyte- og vandringsruter og tidspunkt for disse er også forhold som vil behandles i konsekvensutredningen.

5.6 Bellona

Bellona viser til at utredningen av tiltaket må ses i sammenheng med at tiltaket også skal utredes etter petroleumsloven og at det sikres en helhetlig og samordnet myndighetsprosess.

Bellona etterlyser mer informasjon om hvorfor elektrifisering med kraft fra land vurderes som den beste løsningen basert på miljø, teknologi og økonomi. De viser til §14 i forskrift om konsekvensutredninger, og mener at meldingen

med forslag til utredningsprogram ikke oppfyller forskriftens krav mht. relevante og realistiske alternativ. De ber NVE pålegge Equinor å utrede alternativ til kraft fra land for å oppnå hensikten med kutt i klimagassutslipp. De mener at ved å pålegge Equinor å utrede alternativer til kraft fra land oppfylles kravet om å synliggjøre begrunnelser for valg som er gjort og ikke minst hvordan skadevirkninger på miljø og samfunn kan unngås eller begrenses (jf. Tiltakspyramiden).

Bellona mener også at NVE bør pålegge Equinor å utrede hvordan kraft fra land påvirker «nasjonalt og internasjonalt fastsatte miljømål», inkludert scope 3-utslipp, sammenliknet med alternative løsninger, som gasskraftverk med karbonfangst- og lagring. De viser for dette til § 19 i forskrift om konsekvensutredninger.

I tillegg ber Bellona om at Equinor pålegges å utrede grundigere hvordan tiltaket påvirker nærings- og samfunnsinteressene. De viser til at det er ventet en markant økning i elektrisitetsbehov/forbruk fram mot 2030 i Norge generelt, og i prisområde NO3 spesielt. De mener derfor virkningen av et effektuttak på 180 MW for industri og næringsliv derfor er beslutningsrelevant.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor tar uttalelsen til orientering, og vil drøfte tidsplan for konsekvensutredning etter ulike lovverk med de relevante myndigheter, og vil bidra til en helhetlig samordnet myndighetsbehandling av kraft fra land til Tampen.

5.7 Motvind Norge

Motvind Norge mener at videre elektrifisering med strøm fra land må stanses pga. usikkerhet om reduksjon i globale klimagassutslipp og økte strømpriser. De mener at utslipp av klimagasser ved bygging og drift på land og til havs må beskrives og beregnes i detalj i tråd med krav i håndbok M-1941 fra Miljødirektoratet.

Motvind Norge kritiserer også utbyggingen av Hywind Tampen som kraftforsyning til plattformene i Tampen-området, og viser til erfaringen med at havvind ikke er en stabil nok kraftkilde til offshore olje- og gassproduksjon. De mener dette har ført til uforholdsmessig stort bruk av norske skattepenger, og at dette burde vært bedre gjengitt i meldingen om kraft fra land for å belyse kunnskapsgrunnlaget. De etterlyser også en vurdering av priskonsekvensene ved elektrifisering av Tampen-området med kraft fra land.

De etterlyser mer informasjon om sjøbunnen der kabelen skal installeres, inkludert mulig skredfare i fjorden der kabelen skal legges, og eventuelle konsekvenser ved utløsning av skred under legging av sjøkabelen.

Motvind Norge uttrykker bekymring for samfunnsrisikoen ved at større og større deler av samfunnet elektrifiseres. Strømforsyningen kan lett settes ut av spill ved sabotasje eller krigshandlinger mot sentralnettet, og da spesielt mot trafostasjoner. Denne sårbarheten må grundig vurderes også for elektrifisering av oljeplattformer. Dagens geopolitiske situasjon gjør dette mer aktuelt enn noensinne, spesielt da det bare er snakk om en transformatorstasjon og en kraftkabel fra land til Snorre. Det bør derfor vurderes å beholde operative gassturbiner på plattformene slik at olje- og gasseksporten kan fortsette ved et strømbrydd. De etterlyser også utredninger av alternativer til kraft fra land for reduksjon av klimagassutslipp.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor viser til at kartlegging og vurdering av geotekniske forhold på sjøbunnen gjøres rutinemessig ved planlegging av sjøkabler. Det er utført innledende geoteknisk kartlegging, og mer detaljert kartlegging vil utføres i detaljplanfasen for konsesjonssøkt alternativ. Equinor er kjent med rasfareproblematikk og tidligere undersjøiske skred. Dette er søkt hensyntatt ved planlegging av traseene. Detaljerte kart for sjøbunn kan ikke deles offentlig iht. gjeldende lovverk. Equinor vil beholde operativ gassturbinkapasitet for å sikre forsyning av reservekraft i fall driftsavbrydd i kraft fra land eller Hywind Tampen.

5.8 Raudt Vestland

Raudt Vestland si fylkestingsgruppe seier nei til elektrifisering av Snorre A i Tampen-området. Dei fryktar at planen om å sende krafta ut på sokkelen kan få svært mange negative konsekvensar som knappheit på kraft til utvikling av, og etablering av industri i våre område, auka prisar på kraft og nettleige, store naturinngrep og naturødeleggingar på grunn av nye kabeltrasear - og auka press på utbygging av nye landvindanlegg i eit område som frå før er sterkt belasta med landvind. Dei seier nei til Equinor sin plan om landstrømskabel til Tampen-området.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor tar uttalelsen til orientering.

6 Privatpersoner

6.1 Grunneiere Bortnen

Grunneierne i Bortnen ved Per Torheim har sendt fellesuttale til høyringa av meldinga, der dei har fleire merknader mot trasealternativ 1.0 med tilknytning til Ålfoten transformatorstasjon og landfall ved Bortnen.

Kabel i Bortnepollen - dei viser til kapittel 7.4 i meldinga, der det framgår at Bortnepollen er registrert som eit nasjonalt viktig gytefelt for torsk. Den fiskerike pollen har gjennom alle tider vore vesentleg for busetnad og næringsgrunnlag, og Bortnepollen vart rundt år 1800 fredlyst med eksklusiv rett til fiske for tilgrensande oppsitjarar.

Kapittel 7.9 i meldinga opplyser at magnetfeltet frå sjøkabelen kan påverke marint liv. Dei uttaler at kabelen vil gå gjennom ein smal fjord og sjølv laksefisk som står høgt i sjøen vil kunne bli påverka når kabelen går i sjø rett ved utløpet av Bortneelva. Dei uttaler at «føre var» prinsippet må gjelde, både med omsyn til usikkerheit knytt til korleis stråling eller lyd frå ein 132kV kabel påverkar fisken i dette tilfellet, men også av omsyn til ein større tareførekomst som også vert påverka. Dei uttaler at det også er rasfare i Bortnepollen, særleg i indre del med utheng rett over sjøen, og viser til at frå dette området fall det på 1990-talet store steinblokker rett i fjorden. Dei er sterkt mot å få ein sjøkabel i Bortnepollen.

Magnetfelt nær bustadhus - dei helsemessige verknadane av magnetfelt er usikre, som vil kunne forringe livskvaliteten for dei som får kabelen tett på bustadhus. Kabelen vil også kome tett på industribygget og gjere det lite attraktivt som arbeidsstad og soleis gi negative følgjer for utvikling av arbeidsplassar lokalt, og ein må rekne med vesentleg verdifall av bygg og industriområde. Dei viser til Statens strålevern sin rapport frå 2005 «Forvaltningsstrategi om magnetfelt og helse ved høyspent-anlegg», der det vert tilrådd å vidareføre praksisen med at ein vel alternativet som gir lavast mogeleg magnetfelt når dette kan forsvareast i forhold til meirkostnader eller andre ulemper av betydning.

Bandlegging av privat eigedom - dei uttaler at Bortnen er ei trong fjordbygd, og mykje fulldyrka innmarksareal vart nedbygd, lagt under tunnelmasse eller bandlagt som fylgje av utbygging av fylkesveg 616 som opna i 2013. Ny 132kV linje i 2022 gjennom Bortnen medførte meir bandlegging av både av inn- og utmarksareal. Ei ny tredje høgspenlinje tett på oss med kabel lagt sentralt i bygda vil medføre ytterlegare bandlegging av utmarksareal, areal på gardstun, over innmark, nær fleire bustadhus og over felles fjære som er einaste strand-areale dei kan nytte som friluftsområde med god tilkomst til sjøen. Industribygget står heilt i tomtegrensa mot syd, men ein kabel i grunnen der vil hindre ei framtidig utviding av industritomta. Det vert lite areal att som elles kan nyttast av folket som bur og har eigedom i bygda. Dei uttaler at trasevalet derfor må flyttast bort frå bygda.

Kvikkleire og lausmasse i grunnen ved bygningar - grunnen der den skisserte kabeltraseen kryssar innmarka mot sjøen består av naturleg avsett lausmasse. Ein bekk sterkt påverka av nedbørsmengda går gjennom lausmassane, og her er det også påvist kvikkleire. Fleire bygg har setningsskadar, særleg bustadhuset nærast kabelen, og industribygget som står på fylling av tilkøyrd fjæremasse over naturleg avsette lausmassar i fjæra. Graving av djupe grøfter over innmarka og tett på industri-bygget vil gjere grunnen mindre stabil, og soleis forsterke både setningsskadar og faren for leirskred. Følgjene vert fatale for alle som vert skadelidande, og det er høgst usikkert om Equinor vil vedgå at kabelgrøfta er årsak til slike skadar. Trasen må derfor flyttast bort frå dette området.

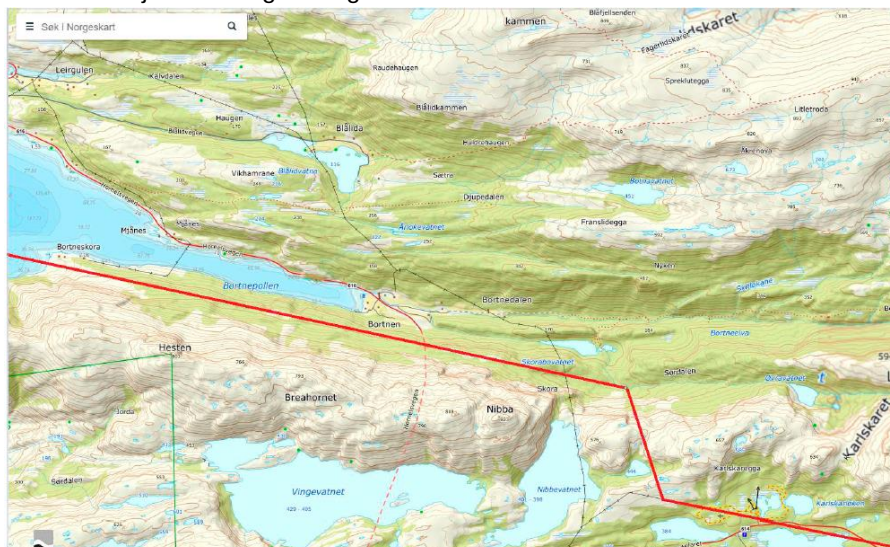
Friluftsområde – Skarvatnet (Skoravatnet)

Dei viser til kapittel 7.3 i meldinga der Skoravatnet registrert som eit viktig friluftsområde som er mykje brukt av folk i alle aldrar. Trass i at området alt er påverka av to høgspenlinjer, vil ei tredje høgspenline forringe opplevingskvaliteten vesentleg og bør derfor unngåast.

Alternativ langs Skora

Alternativet vil også byggje ned verdfull natur, men kjem minst i konflikt med innvendingane ovanfor. Dei presiserer at det absolutt ikkje er ynskjeleg med fleire kraftliner og meir nedbygging av natur i Bortnen, men langs Skora vil luftspennet bli minst synleg, gjere minst inngrep i bygda og naturen, og landfallet vert utanfor gyteområdet i Bortnepollen.

Alternativ linjetrase frå grunneigarane

Uttak frå trafostasjon på Grov

Dei uttaler at dei synes det er underleg at kabeltrase med utgangspunkt på Grov ikkje er med som alternativ. Uttak frå Grov må vere det beste alternativet med tanke på berekraft, naturinngrep og tap av rein energi. Dei viser til ope folkemøte i Svelgen, der det vart sagt at tapet i sjøkabelen var ca. 10%. Med landtak i Bortnen vert sjøkabelen ca. 1,5 mil (ca 7,5%) lenger enn frå Grov eller Nesbø. Dette gir eit ekstra tap som med 160 MW overføring tilsvarer årsforbruket (25 000kWh/år) til 420 husstandar. Når elektrifisering av Tampen skal framstå som eit miljøtiltak stiller dei derfor spørsmålsteikn om kvifor Bortnen i det heile er alternativ, og kvifor Grov- alternativet blir forbigått.

Tiltakshavers tilsvaer:

Med hensyn til kabel i Bortnepollen, vil virkninger for marint naturmangfold, inkl. gyteområder, vurderes i konsekvensutredningen. Dette innebærer også vurderinger knyttet til elektromagnetiske felt (EMF). Vekselstrømskabler som den som planlegges til Snorre A har generelt mye lavere EMF-verdier enn likestrømskabler, og påvirket sone er begrenset til områder i bunnsediment og i vannmassene like over kabel. EMF skal også utredes for traseer som går nær bebyggelse innover Bortnedalen, inklusive skadebegrensende tiltak.

Det er riktig at en ny ledningstrasé vil innebære visse rådighetsbegrensninger. Dette er forhold som vil belyses i konsesjonssøknad. Dersom alternativet konsesjonssøkes, vil Equinor tilstrebe å oppnå frivillige avtaler med berørte parter, der også skadebegrensende tiltak vil håndteres som del av prosessen.

Grunnforhold og naturfare er forhold som skal vurderes i forbindelse med konsekvensutredning og konsesjonssøknad. Risiko for ulike typer skred er et av flere momenter her. Utfordrende grunnforhold i Bortnedalen er en kjent problemstilling, og det er også kartlagt skredfaresoner her, som er tilgjengelig fra NVE. Dersom man velger å konsesjonssøke et alternativ her, må det gjennomføres grundige geotekniske vurderinger.

Equinor er kjent med friluftsverdiene i Bortnedalen og det har blitt foretatt befaringer her i forbindelse med konsekvensutredning for friluftsliv. Konsekvenser for friluftsområdene vil vurderes i konsekvensutredningen, inklusive visualisering av tiltaket.

I etterkant av dialogmøte i Svelgen har det blitt gjort en vurdering av et alternativ langs Bortneskora. De bratte fjellsidene her er aktsomhetsområde for skred, og det vurderes som krevende å oppnå tilfredsstillende sikkerhet for en kraftledningstrasé i dette området. På denne bakgrunn vurderes ikke alternativet som realistisk, og er ikke en løsning som anbefales utredet videre. Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes videre med (jamfør kapittel 2.1), med tanke på konsesjonssøknad. For vurdering av tilknytning til- og uttak fra Grov som alternativ til Ålfoten, henvises det til kapittel 2.1.

6.2 Grunneiere Nesbø, fellesuttale (Gnr/bnr 35/8, 35/9, 35/10, 35/11, 35/41, 35/42, 36/5 og Nesbø Dyrstad Grendalag, Org.nr. 925 226 300)

Grunneigarane til 7 eigedommar på Nesbø har gitt 3 høyringsuttalar, der alle grunneigarane er omfatta av 2 uttalar kvar. Alle høyringsuttalane inneheld merknader til utbyggingsalternativ 2.1 (frå Ålfoten transformatorstasjon, til landtak ved Merkingneset/Djupvika og sjøkabel til petroleumsfeltet) og 2.2 (frå Hennøy transformatorstasjon, til landtak ved Merkingneset/Djupvika og sjøkabel til petroleumsfeltet). Alle grunneigarane bak uttalane er imot alternativ 2.1 og 2.2.

Uttale I (Jan Edvin Aspenes, Elin Aspenes og Anne Jenn Aspenes (Gnr/bnr 35/9) har gitt eigen uttale, men er også omfatta av fellesuttale, uttale III):

Blir alternativ 2 eller 3 valgt må transformator/omformar byggast ved eksisterande transformatorstasjon tilhørende vindparken eller ved masseuttaket/lagringsplass ved vindmølleparken. Deretter legge jordkabel i skogsvegen ned til Merkingneset/Djupevika, der den går over til sjøkabel ut til petroleumsfeltet. Ved ein synfaring vil ein sjå at kabel i skogsvegen er den kortaste, enklaste og beste løysninga for å føre strømmen frå transformator på fjellet og ned til sjøkabel. Alternativet skåner også naturen i Nesbødalen og Løypedalen. Ved å velje ein anna trase en kabel i veien vil eksisterande natur og fauna bli svært foringa og øydelagt.

Uttale II (Sissel Breivold Roland (Gnr/bnr 36/5) har gitt eigen uttale, men er også omfatta av fellesuttale, uttale IV):

Som grunneigar i Bremanger kommune deltok eg på folkemøte i Svelgen Samfunnshus den 24.02.24. Både ordførar i Bremanger og tidlegare ordførar i Kinn, som begge deltok på møtet, var einige om at den tidlegare drøfta lokaliseringa for landstraumkabelen via Trafostasjonen på Grov vart vurdert å være den mest tjenlige.

Dersom det er slik at denne landstraumkabelen MÅ gå gjennom nordre del av Bremanger, så bør ein gjenbruke linjetrasear for å unngå større natur-tap. Videre må ein og ha i minnet at Statsforvalter nemner industritomta på Smørhamn som eigna for kraftkrevjane industri (alternativ til tomte på Holmaneset som har nasjonale verdier ang. gamalskog og naturmangfald). NVE må difor sjå om ein kan gjere nokre besparinger ved å la traseen gå via Bortnen og over til Smørhamn. Traseen over Aksla, via vindturbinanlegget på Marafjellet og over til Smørhamn vil truleg være den kortaste, i dette området er det og mykje natur som alt er nedbygd og det finnes areal som går utanfor synsfeltet til både Vingenfeltet og dei omdiskuterte regnskogområdene.

I Djupvika på Nesbø er det friluftsområde for bading og ein klatrepark (familieattraksjon) som må hensynstakast, og Klatreparken har same vegtilgang som vindturbinane på Marafjellet. Naturområde rundt vegen til vindturbinane på Marafjellet vert dessutan nytta (vaktpost-buer) under hjortejakta og ellers i friluftssamanhang. Her finnes det støylar og fiskevatn. Min gamle støyl ligg berre ca 20-30 meter frå denne nye vegen til Vindturbinane.

Uttale III (Jan Edvin Aspenes, Elin Aspenes og Anne Jenn Aspenes (Gnr/bnr 35/9), Gerd Nesbø og Anders Skreien (35/11), Linda Leirvik (35/41), Stig-Arve Leirvik (35/42), Åsmund Nesbø (35/8), Christian Moltu (35/10), Sissel Roland (36/5) og Nesbø Dyrstad Grendalag (Org.nr. 925226300)):

Alternativa 2 og 3 vil berøre oss involverte grunneigarar på ein særskild inngripande måte både når det gjeld natur og verdiane på eigedommane. Det vil virke negativt på bu lysta og forringe livskvaliteten på innbyggjarane og hytte eigarane. Både dei berørte grunneigarane og folk generelt på Nesbøstranda. Djupevika var framtidig nytt til rekreasjon som f.eks. badestrand og fiske. Det er også det einaste området der innbyggjarane på Nesbø har tilgang til strand i utmark. Naturen i området er tildels urørt gamal skog. Området har eit stort mangfald, både i flora og fauna. Dette vil verte forringa og øydelagt i anleggsperioden, og det økologiske systemet vert forstyrta og på sikt kan verte øydelagt. Dette mangfaldet kan verte øydelagt for alltid. Vi som eig eigedommane på Nesbø, og ellers heile stranda frå Dyrstad til Ospeneset er allereie særskild råka med natur øydeleggelser med steinbrotet og vindturbin

feltet. Det fører til mindre attraktivt ferie og rekreasjons destinasjon for utleige og aktivitetar. Og også for jakt og fiske. Vist dei skisserte planane blir vedteke, vil vi oppleve det som sær s belastande. Det beste alternativet for landstrøm til Tampen feltet er å legge det til Grov. Om det likevel blir landtak fra Merkingneset, så ønsker vi dialog.

Uttale IV: (Åsmund Nesbø (Gnr/bnr 35/8), Christian Moltu (35/10), Sissel Roland (36/5), Gerd Nesbø og Anders Skreien (35/11), Linda Leirvik (35/41), Stig-Arve Leirvik (35/42) og Nesbø Dyrstad Grendalag (Org.nr. 925226300)).

Blir alternativ 2 eller 3 valgt må transformator/omformar byggast ved eksisterande transformatorstasjon tilhørende vindparken eller ved masseuttaket/lagringsplass ved vindmølleparken. Deretter legge jordkabel i skogsvegen ned til Merkingneset/Djupevika, der den går over til sjøkabel ut til petroleumsfelta. Ved ein synfaring vil ein sjå at kabel i skogsvegen er den kortaste, enklaste og beste løysninga for å føre strømmen frå transformator på fjellet og ned til sjøkabel. Alternativet skåner også naturen i Nesbødalen og Løypedalen. Ved å velje ein anna trase en kabel i veien vil eksisterande natur og fauna bli svært foringa og øydelagt.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor viser til at alternativ med lokalisering av tilknytning på Grov, Hennøy og i Smørhamn er omtalt og kommentert i kapittel 2.1.

Når det gjelder landfall, er det i etterkant av dialogmøter i Svelgen jobbet vidare med løsnings for å imøtekomme innspill fra de lokale grunneierne. Blant annet sees det på en løsning med landfall ved eksisterende kai, for å kunne unngå inngrep i uberørt del av strandsonen. Omfang av kabling vidare mot stasjonslokalisering vil også vurderes.

Biolog vil gjennomføre kartlegging av naturtyper langs ledningstraseer og på stasjonstomter, herunder eventuelle forekomster av gammel skog. Friluftsverdier i området vil også kartlegges og beskrives. Her har vi fått verdifulle innspill fra gjennomførte befaringer og dialog.

Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes vidare med (jamfør kapittel 2.1), med tanke på konsesjonssøknad.

6.3 Grunneiere Ålfoten - Myklebust Grunneierlag DA

Myklebust Grunneigarlag har gjeve innspel på vegne av samtlige grunneigarar på Myklebust i Ålfoten Gnr. 115. Innleiingsvis viser grunneigarlaget til at dei ikkje har mottake informasjon om tiltaket våren 2023 som opplyst i meldinga om tiltaket, og at dei først fekk informasjon i samband med høyringa av meldinga i februar 2025.

Slik grunneigarlaget oppfattar det det, har Equinor ikkje hatt dialog med Linja eller Statnett om tiltaket med tilkobling i Ålfoten, og dei meiner derfor at mulighetene i området ikkje er godt nok avklart når det gjeld utnytting av eksisterande nett eller samlokalisering av ny trafostasjonen med Statnett sine anlegg i Myklebustdalen.

Grunneigarlaget har fylgjande innspel til alternativ som bør utgreiast i tillegg til dei som er meldt

1. Bruk av eksisterande 132 kV linje frå Ålfoten trafostasjon til Svelgen trafostasjon og vidare til Hennøy. Dei opplyser at dei har fått informasjon frå andre kjelder enn Equinor og Linja om at det kun er behov for mindre modifikasjonar på eksisterande linje for at denne skal kunne brukast av Equinor, sjølv med Fortescue si utbygging av ammoniakfabrikk på Holmaneset. Dei ber derfor NVE sikra innsyn i kapasitetsvurderingar på eksisterande kraftlinje og på trafostasjon i Svelgen, og stiller spørsmål til at det vert vurdert å byggje ut nytt høyspentnett der det allereide er tilgjengelig ei 132 kV linje.
2. Grov transformatorstasjon - dei viser til at det er klare signal frå næringslivet og politikarar i regionen at det er et ynskje om oppgradering av Grov transformatorstasjon. Ved å sjå Tampen-utbygginga opp mot dette vil ein kunne få ei meir samfunnsnyttig utbygging i regionen. Dei ber derfor om at NVE sikrar ei grundig utgreiing av Grov transformatorstasjon som tilknytnings-punkt. I tillegg stiller dei spørsmål til Equinors tidsplan mot 2030, og

peikar på at det er svært uheldig om Grov blir valgt bort dersom det seinare viser seg å vera mogleg innan ferdigstilling av prosjektet.

3. Sjøkabel til Lunden trafostasjon - dei ber om at det blir utgreidd eit alternativ med bruk av 132 kV 50 Hz sjøkabel frå Lunden transformatorstasjon/ Øksenelvane kraftverk til utløpet av Nordfjorden, eventuelt med kabel via Lefdal transformatorstasjon for å samstundes gje tilførsel til eit anna prosjekt som ligg i kø hos Statnett. Dei meiner dette vil gje samfunnsøkonomiske positive ringringverknader. Som eit alternativ foreslår dei at 60 Hz sjøkabel vert ført heile vegen frå Lunden/Øksenelvane, med landtak og landstasjon der, og at dette vert sett i samanheng med oppgradering av Øksenelvane kraftverk.
4. Bruk av eksisterende 132 kV linje Ytre Ring til Rugsundøy med sjøkabeltrase 5.0 – med etablering av landtak og landstasjon på Rugsundøy. Grunneierlaget meiner at eit alternativ med utnytting av eksisterende 132 kV trasé frå Ålfoten til Rugsundøy med etablering av landtak og landstasjon på Rugsundøy må utgreiast.
5. Sjøkabel til Lutelandet – landtak og landstasjon i tilknytning til eksisterende 132 kV i Lutelandet vindpark Dei ber om at eit alternativ med sjøkabel til Lutelandet og landtak/landstasjon i tilknytning til eksisterende 132 kV i Lutelandet vindpark vert utgreidd.

Grunneigarlaget har fylgjande merknader til landstasjon og meldte leidningstrasear

Grunneierlaget viser til at frekvensen på 60 Hz som Equinor treng offshore er til liten nytte for andre på land, og at Equinor sin transformatorstasjon derfor bør etablerast så nære ilandføring av sjøkabel som mogleg, slik at ei eventuell utbygging av nett vidare på land også kan brukast til andre tiltak.

6. Trasealternativ 1.0 Ålfoten – Bortnen og 2.0 Ålfoten – Sætrefjellet
Traseen som er vist i meldinga pkt. 7.3 på side 18 er lagt gjennom friluftsområdet Karlskaret. Grunneigarlaget opplyser at skianlegget er eit sentralanlegg for skisport i kommunen og det er nylig investert over 2 millioner NOK samt eit betydelig antal dugnadstimar i anlegget. I tillegg er det eit moderne skyteanlegg. Det er eit område med stor verdi for lokalsamfunnet og grunneigarlaget meiner ei ny kraftlinje vil forringe anlegget. Myklebustdalen i Ålfoten er eit sentralt område for hjortebestanden i Norge, og hjortejakt er ei viktig næring for grunneigarane. Rotnemyr-området som traseen går gjennom er eit særst viktig brunstområde og eit viktig jaktområde. Ei ny kraftlinje gjennom området vil få negative konsekvensar. Grunneigarlaget opplyser at dei også er kjend med fleire hubro observasjonar i området, og meiner meiner kartlegging av både storvilt og fugl må gjennomførast. Det er også viktige kulturminner i området ved Dalsetvatnet
7. Særskilte kommentarar til trasealternativ 2.0
Grunneigarlaget registrerer at traseen er lagt så nær som 40 meter frå grensa for Sørvalen naturreservat. Dei påpeikar at det er viktige naturverdiar også utanfor grensene til reservatet, som urskog, og at kartlegging i området vil være svært viktig.
8. Landstasjon i Myklebustdalen
Den planlagde stasjonen på Myklebust opptek eit svært stort areal og kjem tett på kulturlandskap ved Myklebustsetra. Dette er også ei viktig jaktrute for drivjakt av hjort. Det bør derfor sikrast eit minst mogleg inngrep i naturen, og dei viser særleg til at eksisterende Statnett-stasjon okkuperer eit mykje større område enn det som faktisk er brukt til stasjonen.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor vil tilstrebe en bedre dialog med grunneierne framover. Det vises til kapittel 2.1 for kommentar til alternative tilknytningspunkt.

Equinor er kjent med skianlegg og skytebane ved Karlskaret og den opprustingen av anlegget som har blitt utført i senere tid. Konsekvensene for anlegget vil behandles i konsekvensutredningen for friluftsliv. Kulturminner i området behandles i konsekvensutredning for kulturminner.

Det er planlagt (og delvis gjennomført) kartlegging av fugl i området. Forholdet til sensitive arter som hubro er noe det jobbes med i konsekvensutredning for naturmangfold. Det er ikke planlagt kartlegging av storvilt, men vi er kjent

med den gode hjortebestanden i området, og takker for utfyllende informasjon. Nærhet til Sjørdalen naturreservat og verdier i området like utenfor reservatet behandles også i konsekvensutredningen. Det ble blant annet gjennomført kartlegging av vegetasjon i området høsten 2024.

Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes videre med (jmfør kapittel 2.1), med tanke på konsesjonssøknad.

6.4 Bjørn Dyregrov Haukeland og Silje Kristin Furesund Dyrstad (Gnr/bnr 36/2)

Haukeland og Furesund har fleire merknader til meldinga med planar om elektrifisering av Snorre A frå Bremanger:

1. Dei uttaler at dei føreslåtte trasealternativa ikkje er eigna, og meiner det er sentralt at ei eventuell elektrifisering av Snorre A vert gjennomført utan å vere pressa fram av pålagte fristar og kostnadsrammer. For at prosjektet skal vere i tråd med både miljømessige og samfunnsøkonomiske interesser, bør Equinor basera seg på tilknytning til ein framtidig ny transmisjonsnett-stasjon på Grov – ein løysing som vil gagne heile regionen og sikre betre, framtidsretta samfunnsutvikling.
2. Dei tre trasealternativa som no er føreslåtte, vil medføre store inngrep i naturområda gjennom å:
 - a. Forringe naturkvalitetar og svekke urørte naturområde,
 - b. Gi auka belastning for både naturen og befolkninga i dei berørte områda, med negativ påverknad på friluftsliv, jakt, sanking og andre rekreasjonsaktivitetar.
 - c. Skape risiko for helsemessige ulemper grunna potensielt skadelige elektromagnetiske felt.
3. Dersom ein gjennomfører elektrifisering med utgangspunkt i Bremanger, må det utarbeidast eit alternativt traseforslag via industriområdet i Smørhamn, som legg til rette for at straumen også kan nyttast i deler av kommunen som i dag har avgrensa moglegheiter for tilknytning i denne størrelsesorden. .
4. Kartlegging av sammenhengende naturområder med urørt preg legg lista for høgt, då det går fram av forslaget til utredningsprogram at om lag ingen av influensområda har urørt preg. Desse områda har likevel høg verdi for menneska som bur, nyttar og ferdast i området, og for naturen sin eigenverdi. Utredninga må kartlegge og tydeleggjere påverkinga utbygginga har på alle naturområder, uavhengig av grad av eksisterande inngrep.
5. Haukeland og Furesund tilrår fylgjande:
 - a. Grov - Equinor bør prioritere å gå saman med Statnett og byggje ny transmisjonsnett-stasjon på Grov som tilknytningspunkt for elektrifiseringa av Snorre A. Dette vil redusere negative miljøkonsekvensar og styrke den regionale samfunnsutviklinga på lang sikt.
 - b. Dialog med relevante aktørar for å sikre at endeleg løysing tek omsyn til både naturverdiar og befolkninga i regionen. Det er vesentleg at Equinor går i tett dialog med Statnett og andre relevante aktørar, herunder Kinn og Bremanger kommune, FNF Forum for natur og friluftsliv Sogn og Fjordane, Den norske turistforening, Naturvernforbundet og Miljøvernforbundet.
 - c. Unngå ein pressa tidsplan og kostnadsrammer. Prosjektet må ikkje gjennomførast med pressa fristar og pålagte kostnadsrammer som kan gå ut over ei fagmessig vurdering av miljøkonsekvensane.

Tiltakshavers tilsvaer:

Equinor viser til kapittel 2.1, der lokalisering av tilknytning til Grov og i Smørhamn er omtalt og kommentert. Equinor vil fortsette dialogen med Statnett og Linja vedrørende vidare utvikling av aktuelle løysningar for tilknytning til nettet. Når det gjelder natur og naturverdier, vil biolog gjennomføre kartlegging av naturtyper langs ledningstraseer og på stasjonstomter, og dette inngår som en del av vurderingsgrunnlaget i konsekvensutredningen.

Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes videre med (jmfør kapittel 2.1), med tanke på konsesjonssøknad.

6.5 Eli Karin Rise (Gnr/Bnr 76/8)

Risa uttaler at Dyrstadhalvøya i dag er overbelasta med industri, og påpeikar at nye inngrep og installasjonar på halvøya ikkje kjem «i skuggen av», men i tillegg til eksisterande inngrep. Området har allereide nådd tolegrensa for inngrep, og framtidig drift av steinbrotet på Sætrefjellet vil påverke området ytterlegare i negativ retning. Inngrep for

etablering av landstasjon av betydeleg storleik på Sætrefjellet og nytt luftspenn i fjellet langs heile Dyrstadhalvøya, vil vere svært øydeleggjande.

Rise uttaler at eksisterande registreringar for friluftsliv ser ut til å vere mangelfulle, og viser til kart i Figur 7-1 i meldinga, der det på Dyrstadhalvøya er merka av eit lys rosa areal med kategori «Registrert Friluftsområde». Ho samanliknar med friluftsområder i fjellområda sør for Svelgen («viktig friluftslivsområde»), og meiner at det aktuelle området på Dyrstadhalvøya samsvarer meir, og bør ha same kategori («viktig friluftslivsområde»). Det går ein tursti frå Svelgen via Hennøysetera til Hennøystranda, og Rise opplyser at Hennøysetera med et titals hytter og sel, er eit sær s viktig område for friluftsliv/rekreasjon. Alle fjellvatna på Dyrstadhalvøya (med unntak av dei som er påverka av industri) vert nytta til sportsfiske. I tillegg til stien mellom Svelgen og Hennøy-stranda, er det eit rikt antall turstiar i området, spesielt på austlege delen av halvøya, og Rise uttaler at dette må takast med i vurderingane.

Rise uttaler at i tillegg til friluftsverdien ved Hennøysetera, har setra også kulturhistorisk verdi, og inngrep som måtte bli synleg frå setra, eller som påverkar miljøet her på andre tenkelege måtar, ikkje er akseptabelt. Dersom planlagde inngrep/installasjonar vil kunne verte synlege frå Hennøysetra, ynskjer ho dette visualisert, då med utgangspunkt i bygning på Hennøysetra med koordinat 1.79677°N 5.24645°Ø.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor takker for informasjon om dagens bruk av friluftsområder. Det er også gjennomført befaringer og registreringar av friluftsområder i influensområdet for å supplere tidligere gjennomført kartlegging i kommunal regi. Dette vil inngå som en del av vurderingsgrunnlaget i konsekvensutredning for friluftsliv. Hennøysetra som kulturmiljø vil vurderes i konsekvensutredning for kulturmiljø. Equinor har nå valgt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes vidare med (jmfør kapittel 2.1), med tanke på å konsesjonssøke alternativet.

6.6 Elisabet Veland (Gnr/bnr 35/13)

Elisabet Veland er eigar av huset i Djupevika, og har gitt høringsuttale til alternativ 2 Sjøkabel til Djupevika/Merkingsneset ved Nesbø i Bremanger kommune, og avgrensar uttalen til å kommentera på konsekvensar i området ved Nesbø/Djupevika/ Merkingneset. Ho reknar det som sjølv sagt at utredningsprogrammet vert gjennomført i høve til all problematikk kring naturmangfald, støy, forureining, elektromagnetiske felt, kulturminne osv., og at ho derfor ikkje tek opp slike problemstillingar i si høringsuttale.

Som huseigar i Djupevika peikar Veland på fylgjande problemstillingar:

1. Eigedommen hentar vanlegvis vatn frå ein privat brønn som er plassert på oppsida av Nesbøvegen, på andre sida av elva/bekken enn der huset ligg. Brønnen er ikkje på denne eigdommen (35/13), men ut frå kart-skissene fryktar dei at eit landfall i Djupevika kan koma i konflikt med brønnen og dermed vasstilsførsla deira.
2. Eigedommen har ei alternativ vasskjelde (eit oppkomme) som er nede i sjølve Djupevika, på vestsida av elva/bekken. I dialogmøtet med grunneigarar 24.2.25 vart skisse av ulike løysingar lagt fram, og i løysinga lengst mot vest framstår det som at koplingspunktet mellom jordkabel og sjøkabel vil koma i konflikt med dette oppkommet. Veland viser til mor deira, som vaks opp i huset, og mora meiner å hugsa at dette oppkommet vart rekna som eit felles oppkomme for heile Nesbøstranda, då dette var kjent som ei trygg og permanent vasskjelde i bygda, også i periodar med tørke. Veland uttaler at i eit større beredskapsperspektiv er det avgjerande at inngrep ikkje kjem i konflikt med slike naturlege reine og trygge vasskjelder, og vil tilrå at denne vasskjelda ikkje blir råka av endringar i form av gravearbeid eller liknande.
3. Skogsvegen vart utbetra i samband med bygging av vindparken. Då vart opprinnelege vassvegar forstyrta, noko som førte til oversvømming av kjellaren i huset deira ved store nedbørsmengder. Det er derfor avgjerande at om det kjem nye inngrep i vegen eller området ikring, må alle slike forhold med avrenning ivaretakast.
4. I dialogmøte 24.2 vart eit alternativ der kabelen vert lagt ned i skogsvegen diskutert, og det var relativt god konsensus blant grunneigarane i området at dette framstår som ei føretrakt løysing. Eit landfall i området ved/på kaia eller endå lenger ut på Merkingneset vart også trekt fram som eit betre alternativ enn landfall i sjølve Djupevika. Denne vika er ein av få stader / den einaste staden(?) på heile strekket Dyrstad - Oспенes/ Nesbøstranda der det er ei naturleg strand med sand og fine grunnforhold for badeliv og rekreasjon. Eit landfall i vika vil vera eit inngrep som vil gjera uoppretteleg skade på dette dei ser på som ei unik perle langs fjorden.

5. Det er få hus i området langs fjorden, og Veland ser det som uforståeleg at dei skisserte løysingane for kabel er lagt såpass tett inntil dei få bygningane som eksisterer; noko som ikkje er ønskjeleg for verken fastbuande eller andre huseigarar. Dersom alternativet "Sjøkabel til Djupevika/Merkingsneset ved Nesbø" vert valt, bør det gjerast grundigare vurderingar i høve til tema dei har kommentert; avstand til eksisterande busetnad, luftkabel vs kabel under bakkenivå og omsynet til Djupevika si særstilling som naturleg strandområde.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor viser til omtale av løysninger ved Merkingsneset/Djupevika i kapittel 6.2. Vi takker for informasjon om privat brønn, og vil påse at dette tas med inn i konsekvensvurderingene, samt i den vidare prosjektmodningen dersom landfall i Djupevika velges og konsesjonssøkes. Når det gjelder overvannshåndtering langs eksisterende veg, vil dette måtte vurderes dersom det skal gjeres inngrep langs traseen. Dette er forhold som vil komme i den vidare planleggingen av en detaljplan etter at alternativ/løysning er valt og omsøkt.

Equinor har nå valt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes vidare med (jamfør kapittel 2.1), med tanke på å konsesjonssøke alternativet.

6.7 Øyvind Heimtun

Øyvind Heimtun viser til tiltakshaver sitt hovedalternativ med linje fra Ålfoten TS til landtak i Bortnen (Traséalternativ 1.0), og uttaler at dette alternativet vil berøre Skoravatnet som er registrert som eit viktig friluftsområde, og det bør derfor utredes ei løysning der linja med tilhøyrande landtak blir ført fram til Bortneskora. Fra landtak i Bortneskora bør sjøkabel gå til Smørhamn, der landstasjonen for Tampen bør etablerast. I Smørhamn har Bremanger kommune eit regulert område (250 dekar) for industrielt formål, som ligger til sjø. Heimtun tydeleggjer at forslaget skal forståast slik at ordinært 132 kV-nett blir bygd fram til Smørhamn der det blir avgang til Landstasjon samt avgang til evt. industrielt eller allment forbruk. Heimtun påpeikar at denne radialen frå Ålfoten TS til Smørhamn må dimensjonerast med ein restkapasitet ifht. Tampen sitt behov.

Tiltakshavers tilsva:

Equinor viser til kapittel 2.1, der det gis en vurdering av tilknytning til Smørhamn. Equinor har nå valt meldt alternativ 2.2 med tilknytning ved Hennøy som det alternativet det jobbes vidare med (jamfør kapittel 2.1), med tanke på å konsesjonssøke alternativet.